І чужому научайтесь,
Свого не цурайтесь . . .
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

"Svoboda", 81-83 Grand St.
Редакція і Адміністрація:
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXIV. Ч. 237. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 28-го ГРУДНЯ 1967 ЦЕНТІВ 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, DECEMBER 28, 1967 No. 237. VOL. LXXIV.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Середа, 27 грудня, 1967

В АМЕРИЦІ

РАДА СТЕЙТОВИХ ТОРГОВЕЛЬНИХ ПАЛАТ стверджує, що Конгрес цього року зменшив федеральний бюджет, запропонований президентом Джансоном на 6 більйонів. Це перше поважніше зменшення бюджету від 1963-го року. Конгресмени ствердили під час відвідин своїх виборчих округ у вересні 1967-го р., що виборці невдоволені з того, що Уряд щороку збільшує видатки, і тому старалися зменшити запропонований Президентом бюджет. Конгрес схвалив бюджет у висоті 127.5 більйона дол., на 5.8 більйона дол. менше, ніж Президент запропонував на початку першої сесії 90-го Конгресу. В 1963-му році Конгрес зменшив був бюджет, запропонований президентом Кеннеді, на 6 більйонів долярів.

АЙЗЕНГАВЕР ВИМАГАЄ, ЩОБ ЧЛЕНИ КОНГРЕСУ, що-року подавали публічні звіти про стан своїх прибутків. Цікаве, що провідник республіканців в Сенаті, сенатор Дірксен, заявився проти такого пляну. Колишній президент написав на цю тему статтю до місячника „Рідерс Дайджест". Айзенгавер сказав в цій справі: „Коли людина не має нічого приховувати, то не має причини противитися такій пропозиції". В цій самій статті він домагається, щоб платник податків міг відтягати від оподаткування цю суму, яку він пожертвував на політичні цілі. На цю ціль можна б жертвувати найбільше один відсоток від чистого прибутку.

КАСТРО ТРИМАЄ У В'ЯЗНИЦІ 40 ЧЛЕНІВ Комуністичної партії за те, що вони є прихильниками СССР і не підтримують Кастрової політики в країнах Південної Америки. Заарештовані — це дійсні комуністи, але вони за те, щоб Кастро більше уваги присвячував домашнім проблемам та дбав про збільшення економіки. Між заарештованими є Анібаль Ескалянте, який студіював в Польщі і в СССР і два роки тому прибув на Кубу і виступив проти політики Кастра. Ці арешти відбулися три і чотири місяці тому, але про них аж тепер повідомляють з приватних, а не урядових джерел.

45 ВІДСОТКІВ ДОРОСЛИХ американців відвідували церкви в 1967-му році, як свідчать опитування Американського Інституту Публічної Опінії д-ра Геллупа. Найбільший відсоток відвідувачів церкви в повоєнних роках був в 1958-му році — 49, а після того року цей відсоток зменшувався і в 1965 і 1966 роках становив 44. Гадають, що цього року відсоток збільшився внаслідок війни у В'єтнамі. В 1940-му році, перед війною, тільки 37 відсотків дорослих американців ходили до церков. „Як тривога, то до Бога" — каже наша приповідка. Між католиками 66 відсотків ходить до церков, між протестантами — 39. До церкви ходить більший відсоток жінок, старших осіб і з вищою освітою.

У СВІТІ

ЕМЕРИТОВАНИЙ ГРЕЦЬКИЙ МАРШАЛ ЛЕТУНСТВА ГАРАЛЯМБОС МОТАМІЯНОС, який в минул. понеділок, на латинське Різдво, прибув з Греції до Риму й впродовж трьох годин нараджувався з королем Константином, заявив на відлеті з Риму назад до Атен, що він переконаний, що король вернеться до Греції „можливо вже в найближчих днях". Прем'єр Георг Попадопольос прислав був королеві депешу з святочними бажаннями і король відповів йому. Одною з вимог грецького уряду є, щоб до Греції не верталась королева-мати Фредерика, якій закидають, що вона жадна влади і раз-ураз втручається в державні справи.

МІШИГЕНСЬКИЙ ГУБЕРНАТОР ДЖОРДЖ РОМНІ ВІДВІДАВ УЖЕ В ПІВДЕННОМУ В'ЄТНАМІ 16 різних місць, всюди зупинившись тільки дуже коротко: на різних військових становищах, у шпиталях, військових кватирах чи навіть бункрах. Ромні заявив, що він не виголошуватиме промов й виминатиме розголосу, а слухатиме й вивчатиме ситуацію у В'єтнамі, однак пресові репортери й фотографи скрізь товаришать йому.

У МОСКВІ СТАВСЯ ТАЄМНИЧИЙ ВИБУХ у 6-типоверховій кам'яниці за одну милю від Кремлю. Великий дім, в якому було 24 помешкань, цілком поруйнований. Вибух стався вночі з минулого понеділка на вівторок і захопив усіх мешканців під час сну. Тому число жертв іде в десятки. Подробиці неясні, бо совєтська преса ніколи не повідомляє взагалі про будь які нещасливі випадки чи про події персонального характеру. Здогадуються, що вибух спричинив газ, що виходив з нещільних проводів.

ЙОРДАНСЬКИЙ КОРОЛЬ ГУССЕЙН ЗАЯВИВ, що ця зима буде вирішною для ізраїльсько-арабських взаємин та зокрема для дальшої долі Йорданії. Він сам — за його словами — зможе зберегти спокій в Йорданії, хібащо конференція арабських лідерів, яка відбудеться 17 січня 1968 у столиці Марокка Рабаті, та мирова місія відпоручника Об'єднаних Націй Ґуннара Яррінґа скінчаться невдачно. У тому випадку — за твердженням коментаторів — в Йорданії може статися державний переворот, бо однаково компроміс з Ізраїлем, як нова війна проти Ізраїлю штовхнули б неприхильних „лівих" до одвертого бунтарського виступу.

„ЛЕВ КАШМІРУ" ШЕЙХ МОХАММЕД АБДУЛАХ, НЕ ПРИЙНЯВ НОВОГО РОЗПОРЯДКУ індійського уряду, що злагіднив дотеперішні приписи, які обмежували свободу рухів Абдуллаха. Його арештували були в травні 1965 року й недавно звільнили, але обмежили його свободу рухів та, зокрема, заборонили виїхати до його рідного Кашміру. На вістку про його звільнення з в'язниці — кашмірці, здебільша мусульмани у відрізненні від індійців різних віровизнань, зразу же почали приготовлятись до тріюмфального привітання свого лідера, що його звуть „левом Кашміру". Індія боїться тієї демонстрації.

ПОЛЬСЬКИЙ КАРДИНАЛ СТЕФАН ВИШИНСЬКИЙ ЗАЯВИВСЯ за замиренням у В'єтнамі, але водночас таврував знову у своїй проповіді під час Різдва комуністичні власті в Польщі за те, що вони не дозволяють будувати нові святині.

ЛЕОНІД БРЕЖНЄВ ЇЗДИВ ДО КИЄВА на тамошнє „святкування" 50-тиріччя так званої Української Совєтської Соціялістичної Республіки. Зараз після того „свята", яке проминуло без ніякої уваги збоку поневоленого українського народу й чужинецьких кореспондентів в СССР, Брежнєв вернувся до Москви.

ЗДА та СССР мають нову офензивну космічну зброю

Вашингтон. — Недавно представник Департаменту Оборони повідомив був, що СССР продукує таку зброю, якою зможе з космосу бомбардувати ворожу територію. Одночасно з цим повідомленням фахівець від збройних систем директор Джан С. Фостер заявив, що і ЗДА продукують нову зброю, а саме „космічний автобус", який зможе скидати водневі бомби на ворожі міста, летячи над територією ворога. Деякі урядовці гадають, що повищі повідомлення — це можливе поширення стратегічного способу ведення війни. Інші потішаються тим, що і совєтська й американська зброя не є в дійсності „космічною", бо і совєтські ракети і „космічний автобус" ЗДА не облітають ніразу вповні Землі, — але це мала потіха для тих, які мали б гинути від бомб, що їх скинуть ракети з повітря. СССР перший почав продукувати нову космічну зброю, а ЗДА мусіли діяти в цьому самому напрямку, хоч вони проти війни в космосі.

Перший лет в програмі Аполло призначений на 17-го січня

Кейп Кеннеді—Національна Аеронавтична і Космічна Аеронавтична і Космічна Адміністрація повідомляє, що перший лет в програмі Аполло, який має завезти астронавтів на Місяць перед 1970-им роком, відбудеться вже 17-го січня 1968-го року. Це буде лет самого космічного корабля без астронавтів. Мають випробувати ту частину космічного корабля, яка досі не була ще випробувана, і на якій два астронавти мають долетіти до Місяця та пізніше з нього відлетіти вгору, щоб разом із матірнім космічним кораблем злетіти вниз на Землю. Пробний лет космічного корабля відбудеться на висоті 102 до 132-ох миль. Корабель, що важить 31,325 фунтів, має кружляти довкола Землі шість і півгодини. Головна ціль цього пробного лету 17-го січня — випробувати машинерію цього „моделя", що полетить із астронавтами на Місяць.

Ромні дивується неприхильній заяві Айзенгавера

Сайгон, Південний В'єтнам. — Мишиґенський губернатор республіканець Джордж Ромні, який тепер перебуває в подорожі у Східній Азії, висловив здивовання з тієї заяви, яку недавно склав про нього колишній президент Двайт Д. Айзенгавер. Обговорюючи справу республіканських кандидатів на президента в 1968-му році, Айзенгавер сказав про мишиґенського губернатора, що він виглядає на такого, що ширить паніку, і що він не має послідовности в своїх поглядах на різні справи. Ромні заявляє, що Айзенгавер місяць тому написав йому листа, в якому ґратулював йому з приводу кандидатури на номінацію на кандидата на президента. Айзенгавер писав губернаторові Ромні, що сподівається бачити якнайбільше спосібних республіканських кандидатів. Ромні відмовився дати ширші вияснення в цій справі, кажучи, що не знає, чи заввагн Айзенгавера матимуть шкідливий вплив на виборчу кампанію.

Комітет за Ефективний Конгрес про психічну депресію американців

Вашинґтон. — Крайовий Комітет за Ефективний Конгрес опублікував звіт про свою працю, в якому дає аналізу політичної ситуації в цій країні та оцінює працю першої сесії 90-го Конгресу. Цей Комітет — це непартійна організація, яка старається поліпшити якість Уряду ЗДА таким способом, що підтримує таких кандидатів до Палати Репрезентантів і Сенату, які цікавляться не тільки місцевими і спеціяльно вузькими інтересами. На думку цього Комітету існують нові невловимі політичні сили, які керуються більше моральними засадами людей, як їхніми матеріяльними вигодами. У звіті пишеться про це, що різні верстви американців відчувають жах, непевність і сумніви до такого ступеня, що можна говорити про національне психічне заломання. У звіті дослівно пишеться таке: „Америка пережила дві внутрішні глибокі кризи: громадянську війну та економічну депресію в 30-их роках. Ця країна може саме тепер бути на порозі третьої травми (нервового потрясення) — депресії національного духа".

Південний В'єтнам запропонує Північному В'єтнамові мирові переговори

Париж. — Південно - в'єтнамський міністер закордонних справ Тран Ван До був у минулий вівторок переїздом через Париж в дорозі до Монровії, столиці Ліберії, на інавґурацію президента Вільяма Тубмана, і заявив представникові французької пресової аґенції, що президент Південного В'єтнаму Нґуєн Ван Тіє звернеться листом до президента Північного В'єтнаму Го Чі Міня з мировою пропозицією. Тіє запропонує, щоб війська обох частин поділеного В'єтнаму, Північного комуністичного й Південного вільного — були перегруповані, при чому Північний В'єтнам мав би відкликати всі свої частини з Південного В'єтнаму, а міжнародна контроля дбала б за збереження невтральної здемілітаризованої зони. Південний В'єтнам пропонує замирення на базі постанов Женевської конференції з 1954 року, яка власне й поділила колишній французький Індокитай на чотири держави — Ляос, Камбоджу і дві держави В'єтнаму. Тран Ван До перебував у Парижі тільки кілька годин у приватному характері, бо Південний В'єтнам зірвав з Францією дипломатичні взаємини в червні 1965-го року після різких заяв президента де Голля, які по суті покривались з становищем комуністів.

Тим часом на воєнному фронті відбулась перша більша битва від закінчення Різдвяного перемир'я: південно-в'єтнамське військо напоролось за 9 миль на північний схід від міста Кантрі на курінь комуністів, при чому у цілоденній битві, в якій взяли участь також американські бойові гелікоптери з своїми ракетами та скорострілами, вбито коло 200 ворожих вояків. Південні в'єтнамці завдали такі важкі втрати ворогові тому, що вдалося притиснути ворожий курінь до Південно - китайського моря і спутати його свободу рухів.

ВНУК ЛІТВІНОВА БОРОНИТЬ ЗАСУДЖЕНИХ ПИСЬМЕННИКІВ Й ОСКАРЖУЄ КҐБ

Вашинґтон. — До країн Західньої Европи й до Америки наспів впродовж останніх двох тижнів різними шляхами неначе протокол переслухання внука Максима Літвінова, колишнього совєтського міністра закордонних справ, в ославленому КҐБ (Комітет Государственной Безопасності — колишня ЧеКа, після того ГПУ й НКВД) та долучена до того протоколу заява засудженого 1 вересня ц. р. на три роки в'язниці Владиміра Буковського за організування й участь у демонстрації з 22 січня ц. р. Павла Літвінова викликали до КҐБ й там погрожували йому „поважними наслідками" та просто судом за знеславлення совєтських властей, якщо він зважиться оприлюднити записки з судової розправи проти Буковського „й інших". Слідчий КҐБ, якийсь Гостєв, погрожував кількакратно Літвінову, що той буде „відповідальний за злочин" оприлюднення тих судових записок. Павел Літвінов спорив із Гостєвом, доказуючи йому, що це ніякий злочин ані не очорнення совєтських властей, коли подасться до відома правдивий хід судової розправи. Гостєв вперто наполягав, що совєтське громадянство достаточно поінформоване про розправу проти Буковського з короткої згадки у „Вечерній Москві" — а Літвінов, навпаки, вказував, що та згадка у кількох рядках не давала уявлення про суть справи й інформувала фальшиво, бо подала, наприклад, що Буковський признався до вини, а він, навпаки, до ніякої вини не признався і вини за собою не почував. Павел Літвінов боронив перед отим представником КҐБ свого права друкувати правду, а Буковський одверто вимагав на суді здійснення обіцяної совєтською конституцією свободи слова і дії .Свобода слова — казав він — не тільки в тому, щоби лише хвалити совєтські власті, але й у праві критикувати її. Буковський порівнював відносини в СССР з відносинами в Еспанії, де також карають в'язницею за протиурядові демонстрації, а коли суддя перервав Буковському, що той мовляв — не має права робити таке порівняння — Буковський закинув судді, що він, суддя, не має права перивати йому, бо підсудний не відхилювався від суті справи. Буковський протестував проти того, щоб совєтські суди ставились до громадян, як „неграмотних у справах законів" та доказував, що він не допустився ніякого злочину за 70-ою статтею, як це закидав йому акт обвинувачення. Прокуратор закинув Буковському, що той зловживає своїм правом до останнього слова і між прокуратором та суддею з одного боку й Буковським з другого приходило до суперечок.

СВЯТКУЮТЬ 50-РІЧЧЯ МОСКОВСЬКО-БОЛЬШЕВИЦЬКОЇ ОКУПАЦІЇ УКРАЇНИ

У Києві, у містах і селах Української ССР відбувається цими днями чергова трагікомедія — „святкування" 50-ліття перемоги кинених в Україну В. Леніним большевицьких банд Муравйова. . . Хоча фактично і в 1919 році та частково і в 1920-му році Україна не була „УССР", а народоправною демократичною національною державою, визнаною багатьма урядами різних країн світу, як Українська Народна Республіка, — за день для такого „ювілею" сучасні окупанти України взяли день формального проголошення кугорсткою чужих для України людей у Харкві „влади рад на Україні", 25 грудня 1917 року. Перед тим большевики пробували скликати так зв. Перший всеукраїнський „з'їзд рад", себто совєтів, у Києві, але, не маючи жадної підтримки від українських селян, робітників, війська та інтелігенції, подалися геть із Києва до Харкова, де було найбільше чужого, російського елементу. Там і відбулось оте формальне проголошення „республіки рад", що ще впродовж майже 4 років фактично не мало жодного реального значення. Прикриваючи і фальшуючи історичну правду, ЦК КПУ на спілку із наказодавцем ЦК КПСС, організували в ці дні у Києві різні „урочисті засідання", від так зв. „Верховної ради" починавши і кінчаючи мітинґами на фабриках і заводах. Щоб надати тому „святові" особливого значення єдинонеділимства, до Києва виїхав з Москви генеральний секретар ЦК КПСС Л. Брежнєв, про що повідомляли московські газети з 21-го грудня. Виїхала до Києва і велика делеґація, на чолі з членом Політбюро КПСС І. Вороновим. А щоб закрити перед закордоним світом правду про боротьбу українського народу в 1917 році і створення УНР, а потім ліквідацію тієї незалежної і соборної Держави українського народу, — у Москві було скликано пресову конференцію для закордоних журналістів, в Будинку журналіста. На тій комедії пресової конференції, під наглядом найвищих представників московського імперського уряду, виступали 21 грудня 1967 р. постійний представник так зв. Ради міністрів УССР при справжній Раді міністрів СССР Ю. Дудін, заступник голови Ради міністрів УССР, відомий з виступів у Монтреалі, П. Тронько та інші представники московських ставлеників в УССР. Вони розповідали закордонним журналістам, що — для зразка: „.....Трудящі України першими слідом за російським пролетаріятом пішли по шляху Жовтня, встановили Радянську владу. В дружній сім'ї радянських республік Україна стала могутньою індустріяльно-колгоспною державою з передовою наукою і культурою" і т. п.; що Україна дає до 10% світової продукції чавуну, сталі, тракторів, залізної руди, вугілля тощо, — не згадуючи, куди те все добро іде і хто з нього має справжню користь. Київська „Молодь України" з 22 грудня, широко переповідаючи доповідь Тронька на московській пресовій конференції, насправді приховала, як і вся совєтська преса, які ж запитання ставили закордонні кореспонденти. А що запитання були видко з такої єдиної фрази на цю тему: „Потім П. Т. Тронько, О. Ф. Федоров, М. М. Махиня, І. Г. Зорін, П. Л. Миргородський, Я. Ю. Пашко і М. Ф. Андрющенко відповіли на запитання журналістів".

Періодична преса, що виходить в УССР, заповнена у ці дні статтями і вістками під такими заголовками: „По шляху, вказаному партією", „Під прапором великого жовтня", „Під ленінським прапором" і т.п. В передовій „Радянської України" з 22 грудня цілковито зфальшована історія боротьби українського народу, після розвалу Російської царської імперії, за свою власну демократичну державу. Напр.: „. . . Центральна рада ставила до стінки, вішала на шибеницях українських робітників і селян, оптом і вроздріб продавала Україну то кайзеру, то британським імперіалістам, то французьким, то американським, то пілсудчикам. І хоч мерзенним націоналістам-петлюрівцям їх господарі платили танками і кулеметами, український народ вимів із свого дому і внутрішніх і зовнішніх ворогів. Ще раз підтвердились геніальні слова Володимира Ілліча Леніна про те, що тільки при єдиній дії пролетарів великоруських і українських вільна Україна можлива". . .

З усіх большевицьких засідань і „ювілейних поста-

(Закінчення на стор 5-ій)

ВИШИВАНА СОРОЧКА КОЖНОМУ ДО ЛИЦЯ

При католицькій місії Непорочної Діви Марії на Стетен Айленді в Ню Йорку існує захист і школа для дітей, в якій навчала 20-літня українка Ірина Бішко з Бродалбін, Н. Й., яка тепер закінчує педагогічні студії в Стейтовому Коледжі в Ню Полц біля Союзівки, та є секретаркою Українського Студентського Клюбу в цьому коледжі. Панна Ірина, що є членом 79-го Відділу УНСоюзу, вивчила своїх учнів, переважно негритянських і порторіканських дітей, не тільки приписаної шкільними програмами грамоти, але й зразків української народної культури — українських танків і пісень. Зодягнені у вишивані сорочки і шаравари, ці малі козаки не - українського роду можуть зі справжньою вервою танцювати „Аркана", „Запорожця", „Метелиці" і „Гопака" та співати „В горах грім гуде" чи іншу українську пісню.

Ірина Бішко та група негритянських і порторіканських дітей в українських одягах із захисту - школи при католицькій місії Непорочної Діви Марії на Стетен Айленді в Ню Йорку

Проф. д-р Володимир Янів з дружиною відвідали УНС і „Свободу"

Джерзі Сити. — У вівторок, 26-го грудня, Головну Канцелярію Українського Народного Союзу та приміщення в-ва „Свобода" відвідали голова Українського Християнського Руху, професор Українського Вільного Університету та відомий наш науковець і суспільний діяч д-р Володимир Янів і його дружина пані Софія. Проф. Янів перебуває в ЗДА від листопада ц.р., відвідавши вперше Америку, щоб взяти участь у Світовому Конґресі Вільних Українців, на якому він репрезентував очолюваний ним УХРух та брав активну участь у працях Конґресу, зокрема в його резолюційній комісії. Професор і Пані Янови живуть постійно в Українському Науковому Осередку в Сарселі у Франції, а пані Янів працює як секретарка редакції Енциклопедії Українознавства. В розмові з екзекутивними урядовцями УНСоюзу та редакторами „Свободи" професор і пані Янів живо інтересувалися життям і розвитком українців в Америці, зокрема найближчою для проф. Янова ділянкою християнського руху. Повертаючись вкоротці назад до Сарселю, проф. Янів заповів, що він в половині 1968 року плянує нові відвідини в ЗДА і Канаді.

Проф. д-р Володимир Янів, який за свою працю й успіхи в Українському Християнському Русі був відзначений Апостольською Столицею одною з найвищих нагород, орденом св. Григорія.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.

Передплата: На рік $12.00; на пів року $6.25; на три місяці $3.25. В Джерзі Ситі і закордоном: На рік $14.00; на пів року $7.50; на три місяці $4.00. Для членів УНСоюзу, чоловіків і жінок — 65 центів місячно. За кожну зміну адреси платиться 10 центів. Чеки і money orders виставляти на: "Svoboda",

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Декляраціня прав людини

У 1948 році Генеральна Асамблея Об'єднаних Націй схвалила Загальну Декляраціню прав людини. Від того часу день 10 грудня щороку відзначається, як день пригадки і боротьби за те, щоб Декляраціню прав людини здійснювалося всюди, в усіх країнах світу. ЗДА провадять рішучу боротьбу, усуваючи залишки расової нерівности і убогість, тобто соціяльну нерівність, і цим дають приклад іншим країнам.

Совєтський Союз, в тому числі і колоніяльна УССР, формально підписали в 1948 році Декляраціню Прав людини. А в тій Декляраціні, між іншим, сказано: „Кожна людина повинна мати всі права і свободи, без будь-якої відмінности як расової, кольору шкіри, статі, мови, релігії, політичних та інших переконань, національного або соціяльного походження, майнового, станового чи іншого становища..."

Що ж зроблено в московсько - большевицькій імперії за 20 років від часу підписання тієї урочистої обіцянки дати кожній людині свободу, трактувати кожний народ і кожну расу, як рівні, шанувати релігійні та політичні переконання кожної людини? Легке зрушення в сторону справедливости було помітне короткий час в СССР після смерти Сталіна. Але й воно, те зрушення, як тепер з перспективи років виразно бачимо, було наслідком не бажання виконати пункти Декляраціні прав людини, а необхідности вивести з мертвого застою СССР, його занепалу економіку. А потім з кожним роком дедалі більше централізаторська Москва утинає права окремих народів - республік, як і елементарні людські права. Вже дійшло до того, що знову заповнюються „виховно - трудові табори", себто комуністичні кацети інакомислячими, віруючими в Бога, тими, хто власне добивається привернення людям і народам їхніх елементарних прав. Вже органи КҐБ інсценізують, від Ленінграду до Свердловська й України, „військові змови", щоб таким чином стріляти людей без суду... На наші плечі спадає велике завдання: добиватися, щоб про страхіття рабовласницької імперії СССР знав увесь світ!

Для інших

Перед Новим Роком за найкращою давньою традицією прийнято думати про інших. Саме тепер маємо згадати й про тих, що в потребі. Не кажучи вже про комуністичний „рай", і в країнах вільного світу є мільйони людей, які потребують нашої допомоги. В Бразилії майже два мільйони дітей живуть надголодь, і в тій країні надзвичайно висока дитяча смертність. Є там і тисячі потребуючих українців, про яких крайній час подбати тим, хто заможніший.

Не конче йти так далеко, щоб вказати на потребуючих. У країні найвищого життьового стандарту, в З'єднаних Державах Уряд здійснює програму боротьби з убогістю, особливо в районі Апалачських гір. Є потребуючі й серед українців, не обов'язково в економічному, а в моральному, правному та інших аспектах. Хто має дбати про психічно - хворих, які опинились на вулиці? Хто має примістити старшу особу до „норсінг говм" — будинку для старих, коли така особа не має чим платити, а часто не має й „медікер" — медичного забезпечення? Не кожен обтяжений численною родиною батько зможе на власну руку добитись у школі зниження оплати за своїх дітей. Не раз виникають у наших людей правні труднощі з набуванням громадянства. Хто має подбати, щоб батьки дістали збільшену пенсію, коли їхні діти ще вчаться у школах? Відомо, що жінкам у віці від 45 до 65 років трудно дістати працю, коли вони до того ще й не є американськими громадянками і не мають фаху — не можуть мати і так зв. „велферу", допомоги від міста. Або: хто має вистаратися в „совшіел велфер" — економічну допомогу для осіб, які не можуть вижити з малої пенсії?..

Таких і подібних проблем є забагато, щоб про них забути. Тому можна лише вітати почини ЗУАДК щодо налагодження української соціяльної служби, Суспільної Опіки. Вже створено такий перший Відділ у Філядельфії, а їх варто творити всюди. ЗУАДК, як рівноправна американська установа, зможе багато більше зробити для нас, якщо ми подумаємо... про інших.

Мих. Килимний

СССР ВАГІТНІЄ РЕВОЛЮЦІЄЮ

Куритиба. — Уже не від сьогодні говориться й пишеться про визрівання на теренах СССР первнів нової революції. Досі на цю тему занотовано два погляди — китайський і західній.

Червоні китайці („кліка Мао Тсе - тунґа") не раз твердили, що в Совєтському Союзі ось - ось спалахне революція... просталінського характеру. Ба, навіть вказували на існування в СССР „революційного штабу", який складається з 17-ти енерґійних та досвідчених осіб, „непохитних сталінців". Проте, дійсність показує, що ця китайська версія ґрунтується лише на уяві та бажаннях Мао Тсе-тунґа і його ближчого оточення. Навпаки, не тільки численні листи з України, а навіть конференції на московських верхах — військова, теоретична і т. ін. — свідчать про наявність масового, впертого спротиву всьому тому, що в діях і тенденціях партії та уряду нагадує сталінську добу. Сильні протисталінські настрої просякли у військо, партію, до Політбюра ЦК КПСС включно. Не згадуємо тут про ті країни й комуністичні партії у вільному світі, де про Сталіна й сталінщину не хочуть навіть чути.

Друга версія революції в СССР, західня, базується на зростанні прагнень народів СССР, особливо інтеліґенції „вільно дихати", тобто мати право на вільне висловлення думки, на творчість поза наказами партії, на зростанні вимог ввести законність у червоній імперії і прикоротити сваволю таємної поліції. Учасники цього руху часто посилаються на Леніна, мовляв, треба належно виконувати його вказівки, і тоді буде все гаразд. Деякі західні політичні експерти вважають, що цей рух переможе протягом найближчих п'яти років чи то шляхом поступового здобування поступок з боку правлячих кіл, чи то силою, тобто революційним шляхом. При цьому вказується на демонстрації інтеліґентів, переважно студентів у Ленінґраді та Москві, на масові протести в зв'язку з засланням письменників Синявського та Даніеля.

Така версія значно реальніша, ніж версія червоних китайців. Але на Заході відомі вже інші факти й події, які кидають багато нового світла на нарощування революційних первнів в СССР.

Одержувані з України оригінальні матеріяли свідчать про спонтанний, стихійний рух проти московського великодержавного шовінізму, за національну гідність і честь українського народу (маємо враження, що те, що діється в Україні, в тій чи іншій мірі діється і в інших неросійських республіках), за пошанування і рівноправність української мови, культури, історичних традицій. Тут ставлять чоло не тільки письменники, а й науковці, інженери, юристи, військовики, навіть деякі партійні працівники середнього ступня.

Хоч автори цих матеріялів також вимагають „правильного розуміння та здійснювання ленінських вказівок, як і додержування законности" (до речі, і за Леніна ілюзорної), у них чорним на білому стверджується незмінність московського шовінізму за всіх режимів і ставиться вимогу всіма способами поборювати його. Бо й справді, що змінилося від часів Валуєва? Облудне гасло „всебічний розвиток націй" в практиці перетворюється в цілком протилежне: „всебічне знищення неросійських націй".

В одержуваних з України матеріялах читаємо про соціяльну нерівність в СССР, про упослідження та експлуатацію робітництва, а особливо колгоспного селянства і про розкошування упривілейованої верстви. Говориться там також про затиск найменших проявів особистої думки серед підсовєтських громадян.

За Сталіна, коли когось заарештовували, то не тільки знайомі й приятелі, а й своякн потерпілої особи відпекувалися від неї, щоб не стягнути на себе переслідувань влади. Тепер проти арештів чимало людей сміливо протестують, заслані дістають „з волі" численні листи з висловами співчуття, а також продукти, одяг і книжки; їх відвідують у таборах, про їхню долю клопочуться перед найвищими в імперії установами. Знаходяться люди, які через підпільні видання інформують широкий загал про перебіг таємних судів, про жахливі умови життя й праці в концентраційних таборах...

...Випадок хотів, щоб під час відзначення „50-річчя Жовтня", на другому кінці світу посол Юґославії в Бразилії, Боголжуб Становіч, відвідав губернатора естада Сан Павльо, Абреу Содре, і в розмові з ним порушив справу колективізації сільського господарства. Становіч сказав: „До 1952 року Юґославія проводила догматичну політику колективізації, внаслідок чого жахливо впала продукція. Після зміни цієї політики, продукція сільського господарства країни почала зростати".

Виходить, догми комунізму вимагають проведення колективізації, але в практиці вона виявляється шкідливою. Комуністичний провід Юґославії не тільки покінчив з колективізацією, а й засудив її, тим самим засудивши і інші комуністичні догми. В СССР вживають усіх заходів, щоб дотриматися тих догм.

В тому самому числі часопису „О Естадо де Сан Павльо", в якому вміщена була ця коротенька інформація, надруковано статтю на тему колективізації в СССР. Усе написане в ній давно відоме українському читачеві, тож зазначимо, що її автор, підкресливши драматичний перебіг колективізації на Україні, визначив число людських жертв у зв'язку з нею на 10 мільйонів. Він підкреслює протинародність колективізації, її цілковиту безперспективність і вважає селянство потужним потенційним чинником майбутньої революції.

З того дня і по сьогодні цей часопис на основі конкретних фактів друкує матеріяли про визрівання революції в СССР.

В числі з 10 грудня „О Естадо де Сан Павльо" подав інформацію про таємний пленум ЦК КПСС у Москві, присвячений боротьбі з наростанням революційних рухів на теренах СССР. Серед постанов того пленуму є й „рекомендації" для судів та поліції різними способами затримувати учасників руху спротиву в доживотньому ув'язненні.

ДІЙМО В ДУСІ СКВУ

(Інтерв'ю з д-ром Володимиром Ґаланом, президентом ЗУАДК)

У зв'язку з наближенням Нового Року, себто часу, коли кожна людина, родина, організація чи й держава роблять підсумки здійсненого за рік або виконання багатолітніх плянів - задумів, кореспондент „Свободи" відвідав у Філядельфії Централю Злученого Українського Американського Допомогового Комітету, ЗУАДК-у і мав розмову з його президентом д-ром Володимиром Ґаланом.

* * *

ЗАПИТАННЯ: — *Пане Докторе, ЗУАДК брав активну участь у працях першого Світового Конґресу Вільних Українців. ЗУАДК подав Резолюції про соціяльне забезпечення і опіку над потребуючими українцями у світі. Що треба робити, щоб здійснювати ті Резолюції і великі пляни ЗУАДК-у?*

ВІДПОВІДЬ: — Працювати, спільно працювати — в дусі СКВУ. Всі пляни ґльобального характеру не можуть здійснити ні одиниці, ані окремі групи. Для налагоджування суспільної і правно-леґальної опіки над потребуючими українцями в багатьох країнах світу працівники ЗУАДК-у і братні установи мають вже великий досвід, але жаден досвід не допоможе сам собою — для праці необхідні фонди.

ЗАПИТАННЯ: — *ЗУАДК створено в 1944 році. Хто дав і скільки фондів для початкової праці?*

ВІДПОВІДЬ: — Перша коляда на ЗУАДК, призначена на допомогу, вірніше, рятунок братів і сестер з України, які по війні опинились у Західній Німеччині, в Австрії, за дротами в Італії та в інших країнах, дала кругло 100 тисяч долярів. Стара еміґрація масово відгукнулась на заклик ЗУАДК-у.

ЗАПИТ: — *Чи збираєте коляду цього року і які її наслідки?*

ВІДПОВІДЬ: — Збираємо, бо як можна допомагати без фондів? Про наслідки ще зарано говорити. Але можу сказати, що саме сьогодні один визначний український математик, професор американських університетів і учасник міжнародних конґресів математиків, зайшовши до нас і ознайомившись із станом справ та запотребуваннями українців з Европи, подарував на фонд ЗУАДК-у ось цю готівку: 170 долярів, все що мав при собі.

ЗАПИТАННЯ: — *Чи можете Пане Докторе, коротко назвати головні досягнення ЗУАДК-у за роки його діяльности?*

ВІДПОВІДЬ: Це досить важко, бо пророблено величезну роботу, з величезною участю українських жертводавців у ЗДА. Перш за все, ЗУАДК добився леґального визнання українців, як нації. На цій основі, ЗУАДК, як американська установа, заключив міжнародні договори про допомогу і опіку над людьми української національности, має признання у всіх державах вільного світу, може набувати майно, відчиняти офіси, вести суспільну працю, коротко — ЗУАДК став неофіційним, але практичним Консулятом українців у вільному світі. Комітет добився, з допомогою дастойників Української Католицької Церкви, звільнення Дивізійників та дістав для них право на переїзд до Америки й інших вільних країн. З повоєнної Европи ЗУАДК переслав разом 80 000 українців, у тому до ЗДА кругло 50 000 наших людей. ЗУАДК мав безвідсоткову довготермінову позичку від Міждержавного Комітету для еміґрації в сумі 750 тис. долярів і таку ж позичку від Державного Департаменту, в сумі 300 тис. дол. — на транспорт, перше забезпечення, ліки і т. д. Всі ці суми ЗУАДК вчасно повернув, завдяки жертвенності наших людей. А наші люди за час існування ЗУАДК-у, від 1944 року, дали справді доказ великої жертвенности й свідомости: вони пожертвували понад два мільйони долярів! Годі перелічити, скільки харчів, одягу, ліків тощо ЗУАДК одержав завдяки тому, що мав власні фонди, від різних американських допомогових установ, — і все те добро, як подарунок американського уряду й народу, пішло на користь українській людині у вільному світі.

ЗАПИТАННЯ: — *Чи ЗУАДК має ще боржників-українців?*

ВІДПОВІДЬ: — На жаль, так. Вони винні, в основному за переселення з Европи до ЗДА, 71.000 долярів. Це тим прикріше, що 70 тис. долярів призначені на Дім ЗУАДК-у для старших віком українців, які, без огляду на свої фінансові спроможності, могли б у ньому вигідно поселитись; єдиною передумовою до них збоку ЗУАДК-у буде тільки те, щоб вони ще працювали для української справи — в ділянці науки, літератури, писання спогадів і т. п. Маючи чим допомагати, ми підтримували наших науковців з НТШ й ін. наукових установ і товариств, уможливили Пластунам з Зах. Німеччини взяти участь у Джемборі у Франції і т. д.

ЗАПИТАННЯ: — *Щоб провадити такого типу діяльність, ЗУАДК повинен мати власне Представництво в Европі...*

ВІДПОВІДЬ: — Наше Представництво в Зах. Німеччині, в Мюнхені, існує від 1946 року. Тепер його очолює п. Рудко. Нині саме існування того важливого з усіх оглядів центру в Мюнхені — загрожене, через нестачу фондів. За часів УНРРА і за її фонди, але з рамени ЗУАДК-у, в мюнхен-

(Закінчення на сто. 4-ій)

ВАС ПРОКОВТНЕ ПРОКЛЯТТЯ Й ЗАБУТТЯ

За що суди їх судять
безупину,
Нещадно,
як в недавні чорні дні?
Щоб до землі зігнути
рівну спину
Й залити кров'ю
думи вогняні?..

Ви це ж робили,
виродки повзучі,
З вусатим чорним
катом на чолі!..
Та кат умер, —
а ви таки живучі,
Корінням так
тримаєтесь землі!..

Ви ще ж недавно
каялись неначе
За кров невинну,
ґрати і дроти...
І знов в повітрі
чорний ворон кряче,
Поживу свіжу
вздрівши з висоти.

— — —

Ну, як ти будеш їсти,
пити, спати,
Як б'ються
чорним вихорем думки,
І серце жаль
і гострий крик відплати,
Не стримуючи,
кидає в рядки!?

А що рядки,
як тут рядки безсилі,
Як тут слова —
лиш сказані слова?..
А треба грому, бурі,
треба хвилі,
Що рве дерева
й кручі розбива.

А що слова,
як треба блискавиці,
Потоку треба
людських душ і тіл,
Що хвилею
повалить їх бійниці
Й залізом кутий
чорний частокіл.

— — —

Допитуйте,
садіть за чорні ґрати,
Женіть в пустині,
в шахти, у ліси, —
Та не вб'єте ви правди,
супостати, —
Шляхи мільйонні
в неї й голоси!..

Вже так було,
вже ніби перемога
В вас радістю сміялася
в очах...
Та ні. —
лиш крови нашої волога
Яскріла в вас
на щерблених мечах.

А ми — живі,
а нас ніяк не вбити!
А ми — живі,
немов саме життя!..
А ви — вмрете,
і попелом покрите
Вас проковтне
прокляття й забуття!..

В. Онуфрієнко
10.12.1967 р

ЛИСТИ ДО РЕДАКЦІЇ

Побратимові у В'єтнамі

Дорогий побратиме Осип Гичко! З нашої газети „Свобода" довідався, що Ви нарікаєте на українське суспільство у вільному світі за те, що не думає за своє вояцтво у В'єтнамі, бо „за ввесь цей час Ви не дістали, за малими винятками, від українського духовенства, організацій чи громадян хоча б маленького клаптика паперу з поздоровленням рідною мовою, з крихіткою українського серця..."

Це — чиста правда, побратиме Гичко, бо, читаючи наші газети, рідко можна здибати голоси наших оборонців світового миру з побойовища у В'єтнамі. Лише от тепер, користаючи з Вашого листа у „Свободі", пишу оцих кілька слів.

За Вас ми, українці, особливо учасники Визвольної Боротьби 1917-1921 років, забувати не можемо, бо і ми, як і Ви тепер, боролися з тим самим ворогом — комуністами, у таких самих, а може й гірших умовах. Ми були обдерті, голодні, без медичної помочі і буквально голими руками стримували московські орди, що хмарами сунули на Україну.

Пригадую собі епізод з останньої фази нашої боротьби з московсько - комуністичною навалою, коли ми стримували ворога в районі Могилева -Подільського. Нам було не під силу витягнути на гору гармату з амуніцією, і наш комендант звернувся з проханням до селян, що сиділи недалеко в ліску, щоб допомогли нам. Селяни відповіли: „Нам того не треба"...

Безперечно, тепер би вони так не відповіли. Але в ті часи наше селянство було сильно розагітоване большевиками. Для багатьох тоді „воля" і „самостійність" були порожніми словами. Так само, як тепер у Північному, а почасти й у Південному В'єтнамі, де є багато людей, які комуністичній облудній пропаганді вірять.

Отож, ми, українці у вільному світі, добре знаємо нашого ворога — комуністів і всі співчуваємо Вам, борцям і своїми думками завжди коло Вас. Надходять Свята Різдва Христового, і ми всі, у вільному світі сущі, бажаємо Вам веселих Різдвяних Свят та щасливого Нового Року.

Дай Вам, Боже, здобути для людства волю і свободу й повернутися додому здоровими!

Нехай мені буде вільно ці бажання скласти від наших побратимів, що боролись у 1917-21 роках за волю України!

Олександер А. Ільницький
ветеран Української Визвольної Боротьби,
Ванкувер, Б. К., Канада

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

СВІТОВИЙ КОНҐРЕС ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ

Проф. д-р Ю. Бойко

ДУХОВИЙ СТАН НА УКРАЇНІ ТА НАША ЕМІҐРАЦІЯ

(8)

У творі мистецькими образами порушено проблему народности Української Повстанчої Армії, її виникнення наслідком реакції на сталінську політику ґеноциду. Якщо Ступака, так як і Караванського, який теж вияснював явище УПА лютою національно-винищувальною політикою Сталіна, ждуть роки совєтського кацетного режиму, то ще раз розкриється справжній образ т. зв. совєтського „гуманізму".

Дехто запитує: як такий твір взагалі міг з'явитися на сторінках київського журналу? Не слід забувати, що за якийсь місяць перед тим з форуму V з'їзду Спілки Письменників прозвучали такі слова, що декому здалося, ніби партія справді спроможна зректися шовінізму й расизму. За цю віру редактори журналу „Вітчизна" мусіли розплачуватися принизливими покаянними заявами.

Перед шестидесятниками простелились дві дороги. Одна поведе зламаних і змучених людей до упокорення світові російського й комуністичного начотництва, а друга веде до плекання підпільного мислення, бо на леґальне, незалежне, якого хотіли шестидесятники, не дозволено.

Цей рух ставить перед собою цілі добитися права на вислів вільної думки, на право читання таких книжок, яких людина собі забажає. Тут же висловлюють переконання, що нинішній лад і під оглядом національним, і під соціяльним стоїть у кричущій суперечності з ленінізмом, з конституцією Української ССР та з міжнародними зобов'язаннями гуманітарного характеру, які СССР та Совєтська Україна підписали.

Цей рух не йде в напрямку насильної дії, лише прагне забезпечення права дискусії в усіх питаннях світогляду й політики, в усіх питаннях моралі та права нації й людини.

В цьому русі є люди різного віку і з різних земель України. Заходами руху розповсюджуються такі твори, як „Ніч смерти Сталіна", „З приводу процесу над Погружальським" (справа пожежі в бібліотеці Академії Наук), „Українська освіта в російськім шовіністичнім зашморзі", „Промова Айзенгавера на відкритті пам'ятника Т. Шевченкові у Вашингтоні", „З документів найновішої історії України, спалених у Києві" та багато іншого. Ці речі ходять по руках на всіх теренах України.

На вияви цього руху комуністична влада відповіла арештами. Вони провадилися у 1963 р., ціла хвиля арештів перейшла у вересні 1965 р., дехто був арештований пізніше. При арештуваннях співробітники КҐБ не дуже розглядалися за доказами вини. Одною із підстав ув'язнення маляра Заливахи було знайдення у нього тексту Шевченкової поезії „Доля", яку російські сучасні жандарми взяли за нелеґальний націоналістичний вірш.

Заарештовані домагалися публічного суду. Поет Масютко заявив: „Проти ідеології борються ідеологією, а не тюрмою". Громадянська опінія підтримала цю вимогу (львівська демонстрація коло будинку суду). Але влада намагалася поставити по-своєму. Це наштовхнулося на впертий опір в'язнів. Ув'язнено Сачука й суджено 10-го вересня 1963 р. Волинським обласним судом при зачинених дверях. Ця остання обставина привела до того, що на знак протесту підсудний відмовився відповідати на запитання. Коли суд все таки перейшов до допиту свідків, Сачук голосно став співати „Інтернаціонал" і тим унеможливив дальше засідання. Ряд підсудних виголосили на суді мужні промови.

Вони дуже сміливо говорили про нинішню практику національного й соціяльного упослідження українського народу. Так, наприклад, Михайло Горинь в останньому слові, замість самозахисту, говорив про свою поневолену Батьківщину:

„Державний звинувач поблажливий до деспотизму Йосифа Сталіна. А чи знає він, що в 30-ті роки на Україні загинули чи назавжди замовкли більше як 200 діячів української культури, а в дні війни їх загинуло кілька десятків? Що ж тоді було страшніше для української культури — дні війни чи дні миру? Тому я заявляю, що боротьба проти сталінізму тільки почалася. Назавжди поховати можливість відродження деспотизму й беззаконня Сталіна можна лише тоді, коли в політичному житті країни братиме участь ввесь народ, коли буде створений надійний механізм контролі за урядом, а вибори в першу черґу будуть перетворені в один із видів такої контролі, коли ініціятива щодо зміни політики в господарських і культурних ділянках належатиме не тільки „верхам", але й „низам", коли зміна матеріяльного становища колгоспників залежатиме не від доброго настрою Косиґіна, а знаходитиметься в руках самих колгоспників, коли, накінець, виросте в душі кожного громадянина почуття громадського обов'язку на зміну почуттям обивателізму, які так широко культивуються".

В особах арештованих бачимо не пасивні жертви, а героїв, які свідомо йдуть на страждання й загибель, певні, що наслідком їхнього мучеництва таки визволиться український народ з-під російсько-шовіністичної опіки й визиску.

Довгі роки вже не було такого відповідального моменту в історії України, як нині. Сьогоднішня криза в СССР дає Україні велику шансу. З другого боку, сили ворога напружуються в особливих зусиллях, щоб знищити все чесне й активне на Україні та прискорити хід русифікації нашої Батьківщини. При тому бачимо й вагання у ворожій тактиці ,розгублення від несподіваного розросту опору.

СОЮЗІВКА

ВИХОВНО-ВІДПОЧИНКОВА ОСЕЛЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

РІК II. ГРУДЕНЬ, 1967 Ч. 3

РІЗДВО НА СОЮЗІВЦІ

„Хто хоче поправити собі настрій — нехай поїде на Союзівку", — писав п. І. К-ч у „Свободі" з 12-го січня ц.р., в статейці п. з. „Різдвяні свята на Союзівці". Пан К-ч описує правдиву, хоч і сумну подію, що трапилась в одній українській сім'ї, в котрій коротко перед Різдвом 1967 року помер на удар серця батько.

Коли стало підходити Різдво, син і невістка почали думати, як вони опровадять Свята, перший раз без батька? Не хотілося святкувати вдома, в хаті, що її збудував своїми власними трудящими руками покійний батько, колись — заможний хлібороб з галицького Поділля. Не хотілося викликати ще надто свіжих-болючих споминів по покійному, розранювати незагоєні рани душі... Тоді невістка піддала думку — поїхати на Свята на Союзівку.

Далі автор описує з яким теплим прийняттям зустрілась опечалена родина на Союзівці, як заопікувались нею управителі цеї нашої оселі, примістивши її у вигідному й затишному павільйоні „Полтава".

„...Почав сипати сніг. Гостей все більшає. Свята вечеря мала відбутися в їдальні Головного будинку, що прибрана в полтавському стилю... Коли всі сіли за стіл, парох Союзівки о. Гузар поблагословив страви. Вечеря — багата, було 12 традиційних страв. Згадували покійних. Потім розчинилися двері і прийшли маленькі пластуни-новаки, всі в уніформах. Один тримав звізду. Почали колядувати. Всі були зворушені. Під час вечері кілька разів підходив до столу пан Квас, давав вказівки студенткам, що подавали до столу, питав гостей чого вони ще хотіли б... Союзівка перенесла гостей на ту Україну, якою вона була ще до большевиків..."

Автор статтейки підкреслив останнім реченням основне і найбільш характерне, що проводячи Різдвяні свята на Союзівці, ви набираєте враження, що святкуєте їх у ваших рідних сторонах, на Україні. Гірська природа, настроєві смерічки, закутані в білі шуби, традиційна Свята вечеря, колядники з звіздою, поминання покійних — все те створює незабутній-хвилюючий настрій, нагадує Різдво Христове в Рідному Краю...

Святковий сезон на Союзівці триває декілька тижнів — тут обходять Різдво та Новий Рік за новим і старим календарем... Ці щорічні святкування з'єднали Союзівці багато друзів та прихильників, зокрема серед наших професіоналістів, що проводять тут щороку свята чи Новий Рік з своїми родинами, часто з тут уже народженими дітьми та внуками, як одна велика родина засідають до свят-вечірного столу. Знаходять тут теплу, родинну атмосферу також особи самітні і старші віком.

Вже по-традиції влаштовує на Союзівці свою новорічну зустріч - „Маланку" Карпатський Лещетарський Клюб (КЛК), — в цьому, Новому Році спільно з Т-вом Українських Інженерів, відділ Ню Йорк. Учасники таких зустрічей мають нагоду користати з прекрасних лещетарських теренів Союзівки й околиці, а наймолодше покоління „дає собі духа" на саночках і ковзунах. Ціла оселя наповняється тоді веселим гамором, сміхом. Всі будинки й кімнати огрівані, немає чого лякатися і найлютішого морозу чи заметілі, а знаменита, як завжди кухня Союзівки в святковому сезоні старається спеціяльно вдоволити гостей.

Хто хоче гарно, приємно, в українській атмосфері провести Різдвяні свята — хай їде на Союзівку!

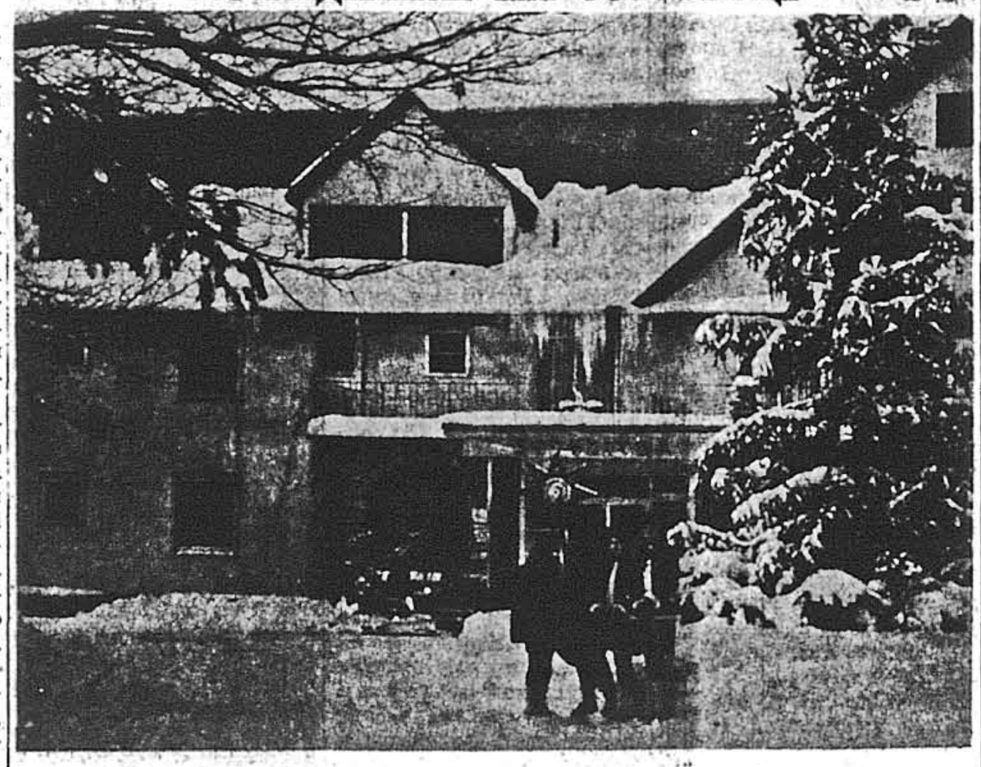

„Київ" у наметі з білого шовку...

„А в полі, в полі, у видноколі —
Стоять намети з білого шовку.
А в тих наметах все столи стоять
Все столи стоять позастелані..."

(Старовинна колядка)

КОЛЯДНИКИ НА СОЮЗІВЦІ

Що князь Володимир коника сідлає...

(Старовинна щедрівка)

Що князь Володимир коника сідлає
Щедрий вечір, добрий вечір! (приспів)
Коника сідлає, на гору ступає,
На гору ступає, на царів стріляє!
Ой, винесли йому полумисок злота,
А він на той дар та й не подивився,
І шапочки не зняв, і не поклонився.
Ой, винесли йому золотої зброї,
А він на той дар та й не подивився,
І шапочки не зняв і не поклонився.
Ой, вивели йому панночку-царівну.
Він на той дар і подивився,
Шапочку ізняв, низенько вклонився.
Щедрий вечір, добрий вечір!

(Записано на Черкащині в 1920-их роках)

ФІНАЛ РЕВІЇ „СОЮЗІВКА СМІЄТЬСЯ"

...Ой, панове-інженери,
Панове-доктори;
Перше були з вас грачі —
А тепер... сеньйори!

Сивий кінь, сивий кінь,
А біла каштанка:
Котра дівка в „міні-скирт"
То наша курсантка.

А курсантів і курсанток
Треба похвалити,
Що навчились по-англійськи
Добре говорити.

Ми за нашим Президентом
Дуже тоскували:
У „Свободі" три „пікчери"
Щодня оглядали.

Що нам їхні фотознімки,
Що нам ці „пікчери"!
Він гарніший є живий,
Як тут, на папері.

Наш директор соціяльний
Має цю натуру:
Як за внуком не вганяє
То строїть бандуру.

Ой, маестри дорогенькі
Щось тут не в порядку:
Перший „ер" не вимовляє,
Другий має хрипку.

Понеділок і Вівторок
Ходять все у парі:
Як їх хочеш пошукати,
То знайдеш у барі.

Ой, ви браття-християни
Зблизька і здалека!
Чи купили вже картинку
У нашого Ека?

А наш Еко хай живе,
Хай ся добре чує!
Дай му, Боже, здоров'я,
Що файно малює.

ПАПАЙ

Андрея Кейбіда — місс Союзівка на 1968 рік

„СОЮЗІВКА СМІЄТЬСЯ"

(Спроба створення театру-ревії)

Таку спробу зроблено на Союзівці саме цього літа і всі знаки „на небі і на землі" показують, що вона, ця спроба, була доволі успішна. До речі, ця виховно-відпочинкова оселя Українського Народного Союзу має всі дані для того, щоб такий скажемо, літній театр легких форм міг тут успішно працювати. Передусім — має велику, прекрасну театральну залю, з модерним сценічним влаштуванням, і має, принаймні під час літа, дуже вдячну публіку — з вакаційних гостей, зокрема ж багато молоді.

Далі, в літньому сезоні часто перебувають на Союзівці наші видатні актори, письменники, музики, малярі, старшого і молодшого покоління, з яких можна б зорганізувати творчий колектив, що присвятив би свої таланти і вмілості якраз театрові цього типу, — так у нас побажаному і потрібному! Кожноразовий керівник мистецького життя на Союзівці, або т. зв. „сошел директор", міг би бути координатором і головним мотором праці такого колективу. Такий театр зустрів би велику увагу і всебічну підтримку з боку Управи Союзівки, — що, зрештою, виявилось уже й цього літа, коли Союзівка зробила першу спробу „засміятися" у формі театру-ревії.

Ми побачили цього літа на Союзівці дві такі ревії і в обидвох із них, треба це підкреслити, відограв домінуючу ролю наш славний мистець - карикатурист і письменник-сатирик, Едвард Козак-Еко. Перша з них — це був „Вечір гумору, сатири, пісні і танку" п. з. „Полуцебер", що відбувся в суботу 12 серпня, у виконанні танкової групи Романа Петріни, до текстів Ека і Бабая. Про музичне оформлення вечора подбав Роман Левицький, танки аранжував Р. Петріна, який і сам виступав у поодиноких веселих сценках, разом зі своїм „партнером", Д. Серною. Володимир Гентиш, як звичайно, виконував ролю конферанс'є. Публіка найбільш одушевлялася музикально - романтичною сценкою „Серенада", у виконанні трьох вакаційних працівників Союзівки — В. Одайника і братів Р. та П. Літепло.

Поскільки той вечір був справді першою спробою поставити на сцені Союзівки українську ревію — він мав теж всі позитиви і неґативи-недоліки такого починання. Здобутий досвід враховано при другій спробі, що вдалася дуже успішно і здобула собі загальне признання масового глядача, беручи до уваги, що ревію „Союзівка сміється" поставлено під час многолюдного „Свята Праці".

Прем'єра ревії (яку на другий день повторено в скороченій формі в пансіоні „Ксеня", в Гантері), відбулася в концертовій залі „Веселики" в суботу, 2-го ве-

(Закінчення на стор. 4-ій)

„Союзівка сміється" в карикатурі Ека. Читай згори вниз: В. Гентиш, І. Керницький - Ікер, Р. Левицький, М. Понеділок і „подвійне обличчя" Гриця Зозулі.

СОЮЗІВКА В 1967 РОЦІ

Сезон 1967-го року почався ранньою весною, у м. травні, численними з'їздами і товариськими зустрічами, з котрих у першу чергу треба згадати многолюдний „Гуцульський празник" св. Юрія, получений з нарадами Т-ва „Гуцульщина" та відзначенням мистецької творчости співця Гуцулії в кольорах, мистця Михайла Мороза.

Далі, відбувся тут 12-ий Делеґатський З'їзд Українського Лікарського Т-ва Північної Америки, Товариська зустріч Т-ва Українських Інженерів, Весняна зустріч Карпатського Лещетарського Клюбу, Товариська зустріч бувших професорів і учнів середніх шкіл м. Тернополя і „Союзовий День", зорганізований відділами Українського Народного Союзу Пенсилвенської округи. З інших зустрічей треба відмітити з'їзд бувших абсольвентів і учнів української гімназії в Берхтесґадені, присвячений пам'яті її директора, сл. п. Володимира Радзикевича, Осінню зустріч Т-ва Українських Інженерів і КЛК, зустріч туристичної аґенції Ковбаснюк-Шумейко та численні зустрічі гуртків-куренів пластової молоді.

Участь молоді особливо позначувалась в різного роду спортових імпрезах, з яких найбільш імпозантними були в цьому році Тенісовий і Пливацький турніри за мистецтво Української Спортової Централі Північної Америки (около 150 активних учасників!). Крім спортових атракцій, як теніс, відбиванка, плавання, мандрівництво, спеціяльним магнетом, що притягав на Союзівку маси молоді, були суботні і недільні забави „під зоряним небом", при звуках популярної оркестри „Амор", з її солістом, Ігорем Раковським.

Мистець Яків Гніздовський

Як кожного року, так і в цьому році Управа Союзівки не щадила старань і коштів, щоб поставити на належну висоту культурно-розвагові імпрези в вакаційному сезоні. З солістів, що виступали з великим успіхом у концертовій залі „Веселки", згадаємо таких видатних піаністів, як Роман Рудницький, Люба Жук, Іриней Жук, з співаків — Орися Бала, Андрій Добрянський і Василь Мельничин. З мистецьких ансамблів на окреме вирізнення заслуговує мішаний хор „Кобзар" з Філядельфії, під дириґуванням д-ра Антона Рудницького і танцювальна група „Шумка", з Едмонтону, Канада, яка виступала також на ЕКСПО-67 в Монтреалі, а далі два сумівські танцювальні ансамблі: „Лиман" з Пассейку і „Верховинці" з Ню Йорку. В розвагових імпрезах був частим гостем на Союзівці квартет ревелєрсів „Каравана" з Нюарку.

Для сталих гостей Союзівки вступ на всі імпрези є, звичайно, безплатний, єдиним вийнятком був у цьому році концерт „Шумки": вступ на той концерт був по одному долярові, а чистий дохід з нього в сумі 526 долярів був призначений на покриття коштів лікування важко хворого, бувшого керівника мистецького життя на Союзівці, проф. Івана Задорожного.

В цьому році треба особливо підкреслити активну участь працівників Союзівки, — переважно студентської молоді, — в різного роду розвагових і концертових імпрезах, так по суботам і неділям, як і під час тижня. Тут треба згадати дуже вдатний концерт для відзначення 50-річчя Української Національної Революції, в цілости виконаний силами працівників Союзівки та учнів 14-их Курсів Українознавства. Багато праці в підготову цього концерту та й інших імпрез вклав проф. Роман Левицький, який зокрема підклувався самодіяльною мистецькою діяльністю молоді (хорові гуртки, гри на бандурі тощо), так курсантів, як і працівників Союзівки, серед яких вибивалося чимало юних талантів, як. напр., 16-літній акордеоніст В. Добощак, лавреат американських конкурсів.

Еко — в карикатурі Любослава Гуцалюка

Проф. Борис Мартос член Центральної Ради і прем'єр-міністрів Уряду Директорії УНР.

Безконкуренційним майстром церемонії під час суботніх, розвагових і концертових вечорів, був маестро Володимир Гентиш.

Чималим зацікавленням гостей втішалися в цьому ва-

(Закінчення на стор. 4-ій)

МАЛАНКА НА СОЮЗІВЦІ

Шановний голова нюйоркського відділу Т-ва Українських Інженерів запросив мене, спасибі йому, на так звану „Маланку" або новорічну Зустріч Т-ва з Карпатським Лещетарським Клюбом — КЛК, на Союзівці. Спершу я зрадів цим запрошенням, — що побачу клаптик України в зимових шатах, настроєві смерічки в білих шапочках, що зустріну Новий Рік у рідній, традиційній атмосфері і за старим календарем.

Та потім сумнів закрався мені в душу, став точити її, мов черв'як, вибачайте на слові. А що, коли замість снігу — впаде дощ?.. Де шукати тоді зимових шат і смерічок у білих шапочках і в кого жалітися — в пана Данила, чи в пана Кваса? Так мені здається, що ця справа ще й досі невияснена, котрий з управителів Союзівки відповідає за погоду, а котрий за негоду.

А поза тим, думаю собі, що я там робитиму, що чинити, коли навіть впаде білий сніжок?.. Кожний учасник зустрічі з кимось туди, на Союзівку, їде, когось або щось зі собою везе: цей бере жінку, той наречену, цей лещети, той стрільбу, хто карто до преферка, а хто фотоапарата, — у найгіршому випадку.

Я вже й не згадую про жінку чи наречену та всякий спортовий виряд, — в мене, друзі мої, немає навіть фотоапарату на мастку! І це цілком логічне: коли в тебе, лапсердаче, немає жінки, ні нареченої, то й не треба тобі фотоапарату, бо кого фотографуватимеш на Союзівці? Тараса Шевченка чи гетьмана Івана Мазепу?

Правда, знаю декількох колеґ у старопарубоцькому стані, які щоліта розбиваються по Греціях та Єгиптах і там залюбки фотографують всякі старі руїни, звалища і тим подібні обеліски. Ну, на нашій Союзівці, в зимовому сезоні, коли величавий басейн закритий — жадних руїн не видати, та й взагалі вся природа спочиває тоді під пухнастим, сніговим килимом (що справді деколи трапляється!).

Евентуально, як казав лицар Цяпка, я маю що повезти на цю Зустріч, бо добрі люди, спасибі їм, не забули мене в цьому святковому сезоні і в достатний спосіб запасли підписними листами, з проханням перевести збірку і на КоДУС, і на ЗУАДК, і на бідних письменників з Об'єднання „Слово", і на інвалідів з Бродів-Лев і ще там на якусь катедру... Та хоч я вже „мучуся" в Америці близько 20 років, то ще не затратив почуття міри до такої міри, щоб вибиратися на Союзівку зустрічати Новий Рік з... підписними листами!

То ж будьте спокійні і не тривожтеся, дорогі „зустрічальники" з ТУІА і КЛК: я Вам не скаламучу Вашої „Маланки" — колектою!

Ікер

З Різдвом Христовим і Новим Роком

щиро вітаємо всіх наших ВШановних Гостей, Симпатиків і Приятелів, і сердечно дякуємо їм за їхню прихильність, вирозумілість, за підтримку та відвідування нашої Оселі.

Всім Працівникам Союзівки, Членам і Урядникам Українського Народного Союзу, бажаємо усього добра-щастя, здоров'я та найкращих успіхів в новому, 1968-му році!

ХРИСТОС РОДИВСЯ!

За Управу Союзівки:
Володимир КВАС *Данило СЛОБОДЯН*

ДІЙМО В ДУСІ СКВУ

Екзекутивний директор ЗУАДК д-р Володимир Галан з подякою стискає руку Президентові Уряду ЗДА Линдонові Б. Джансонові за прихильне відношення до українських переселенців та справедливі зміни в американському іміґраційному законі. Фотознімка зроблена в Білому Домі у Вашинґтоні 13 січня 1964 р., під час Конференції представників добровільних допомогових аґенцій, у зв'язку з урядовими заходами для змін і поліпшень еміґраційного закону, які згодом були проведені в життя.

(Закінчення зі стор. 2-ої)

ському Представництві було затруднено понад 60 осіб. Ми мали філії ЗУАДК-у в Парижі, у Брюсселі, в Римі, а в Лондоні — спільно з Канадійським Фондом Допомоги Українцям...

Все це довелося з роками скоротити, хоча з переселенням основної маси українців за океан в Европі, як Західній, так і в деяких країнах Східньої — залишились десятки тисяч українців, часто в безправному становищі та без належної змоги заробити на себе і по-людському жити. До речі, у зв'язку із СКВУ — відновив у Зах. Европі діяльність КОГЦУ — ми створили цей спільний Комітет, придбали в Парижі дім, там відбулись перші збори КОГЦУ, ще в 1946 році...

ЗАПИТАННЯ: — *Ви тоді, наскільки пригадую, мали спеціяльне відрядження до Риму?*

ВІДПОВІДЬ: — Так, я мав приватну авдиєнцію у Папи Римського, після чого Представництва ЗУАДК-у мали всюди доступ до офіційних чинників, і мають, Католицької Церкви у світі, якщо йдеться про правний захист українців у різних країнах, визнання еміґраційного статуту, включно з допомогою... Нині такі зв'язки особливо важливі в Латинській Америці.

ЗАПИТАННЯ: — *Розкажіть, Пане Докторе, про основні напрямні праці ЗУАДК тепер?*

ВІДПОВІДЬ: — Европейське Представництво ЗУАДК в Мюнхені, яке, як уже згадував, стоїть нині під загрозою закриття, не лише по змозі допомагає нашим потребуючим людям матеріяльно, але дбає й про влаштування працездатних на працю, про їхнє леґальне становище в тій країні. Багато вже здобуто, робляться й нині нові заходи, щоб українці, потерпілі за нацизму, дістали відповідні високі відшкодування від уряду Німецької Федеральної Республіки, як їх дістають люди інших національностей. У цій справі є чимало досягнень, але вона не закінчена. Крім того, Европейське Представництво ЗУАДК-у далі провадить акцію переселювання наших людей, і не тільки із Зах. Німеччини — до ЗДА й Канади та інших вільних країн. Я шкодую, що можу розповісти більше про всі ті заходи, ніж можна про це писати.

ЗАПИТАННЯ: — *Як розгортається тепер діяльність ЗУАДК-у на американському терені?*

ВІДПОВІДЬ: — ЗУАДК випустив кілька практичних допоміжних книжок-підручників для українців за океаном, між ними й Порадник для тих, які набувають американське громадянство та мають підготуватись до іспитів, також ми видали посібник „Дитячі садочки" та ін. ЗУАДК уже придбав гарний дім у Філядельфії — „Дім українських ветеранів". Його ще обладнують. У тому домі будуть жити старші віком особи, не обов'язково з військовою біографією, які можуть і далі займатись там потрібною для української справи діяльністю; письменники — писати нові твори, науковці — опрацьовувати свої теми, образотворчі мистці — творити нові картини і т. д. Важливе те, що ЗУДАК перебирає на себе фінансову відповідальність за жильців того дому: якщо хтось не може місячно внести відповідної суми, маючи малу пенсію, то ЗУАДК буде від себе необхідну суму доплачувати, а в окремих випадках і утримувати незабезпечену людину, корисну для української культури, науки, мистецтва, політики, виховання і т. п. У Філядельфії ми створили Суспільну Службу, і цей перший Відділ (а їх має бути більше в ЗДА) старається тепер, несучи допомогову працю, щоб його було визнано міською владою — тоді українці, даючи один долар, матимуть ще кілька долярів від доброго дядька Сема, який готовий допомагати тим, що хочуть самі собі допомагати. Звичайно, ми полагоджуємо щомісяця багато справ, пов'язаних із одержанням нашими людьми американського громадянства; до нас звертаються з закордонних посольств у різних справах, пов'язаних найбільше з еміґрацією, переселенням, виробленням документів тощо, і при сучасному малому складі працівників ЗУАДК-у ми часом не можемо все встигнути полагодити. Тим часом, до ЗУАДК-у звертаються з повним довір'ям як представники американської влади, так і посольства вільних держав.

ЗАПИТАННЯ: — *Наближається Новий Рік. Це час не тільки підсумків, а й плянування на майбутнє. Що міг би зробити Злучений Американський Український Допомоговий Комітет, діставши від української спільноти досить фондів?*

ВІДПОВІДЬ: — Перш за все, є практична можливість вести допомогову працю в Польщі і Югославії. Для цього в тих країнах треба мати наші представництва. Річно одно таке представництво потребувало б приблизно 15 тис. долярів для утримання людини і розгорнення праці. Запотребувань з тих країн ми вже маємо незвичайно багато. У тих країнах дехто із наших земляків вже й дивується: мільйонова, багата українська політична еміґрація за океаном — і... українські священики з сателітних країн мусять аж в українській пресі в ЗДА чи Канаді оголошувати, що конче потребують сотні долярів на направу церкви, бо завалиться... Ми живемо у достатку і в захисті, й не раз забуваємо, що про ці речі краще священикам з Югославії чи Польщі не писати до заокеанської преси, бо це викликає різні турботи... Є справи, про яких не треба писати, але їх конче треба здійснювати, даруйте мені таку езопівську мову, зрозумілу, напевно, кожному. Маючи своє представництво в названих країнах, ЗУАДК складе відповідні договори, адже він виступає за кордоном, як повноправна організація з рамени ЗДА, — а це дасть нам змогу одержувати від американського уряду велику і безкоштовну допомогу харчами для розподілу її між нашими людьми у тих країнах. Однак, необхідно таки мати власні гроші, бо хто їх не має — той не дістане більшої допомоги, з тим не рахуються. А взагалі в західньому світі не рахуються з тими, хто проголошує навіть і найкращі гасла — це реальний світ. Маючи Представництва ЗУАДК-у в кількох сателітних країнах, можна було б допомагати українцям переселюватись за океан, особливо тим, які вже мають тут нехай і найдальші родини чи рідних.

ЗАПИТАННЯ: *Які можливості праці в Латинській Америці?*

ВІДПОВІДЬ: — У Бразилії, Арґентині, Уругваї, Параґваї та ін. країнах Латинської Америки не лише потрібно, а необхідно, і то швидко, розпочати велику допомогову діяльність, спираючись на українські фонди та добру волю американського уряду — давати харчі для потребуючих, себто для розподілу їх між українцями в потребі. Звіти з тих країн, особливо з відносно малих держав Латинської Америки, показують, що тисячі українців перебувають там на межі злиднів, через убогість не мають змоги відчиняти Рідних Шкіл, закупити рідних книжок тощо. У деяких місцевостях є значна смертність молоді саме через недостатнє живлення!.. Важко й припустити що це так, коли тут нас лікарі вмовляють, аби менше споживати харчів... Але треба не тільки припустити, бо це дійсно так, а й діяти — власне, діяти в дусі СКВУ. ЗУАДК міг би розгорнути в Латинській Америці допомогову діяльність у трьох формах: правну, матеріяльну і організаційну — через американський Корпус Миру, в якому працюють і українці, треба лише руки, яка скерувала б їх до наших знедолених.

ЗАПИТАННЯ: — *В попередній розмові, Пане Докторе, Ви згадували про пляновану поїздку до Бразилії... Чи вона має відношення до цих плянів?*

ВІДПОВІДЬ: — Від 3 до 9 березня 1968 року в Ріо де Жанейро буде світовий з'їзд — Міжнародна Конференція Щадниць. Я туди іду від Української Щадниці у Філядельфії, але там я розпочну робити заходи для започаткування Української Суспільної Служби в Бразилії. Як представник Української Щадниці, і як екзекутивний директор міжнародно визнаної установи ЗУАДК, я матиму доступ до урядових кіл Бразилії та представників урядів інших країн Латинської Америки. ЗУАДК є визнаною американською установою, і якщо українці Америки виявлять зрозуміння до потреб українців у Латинській Америці, як і в Польщі чи Югославії, то ми зможемо повністю розвинути світову Українську Консулярну Службу. До речі, вона потрібна не лише тим, які нині в потребі, а й тим, які можуть бути в потребі завтра, в тому і в правних, юридичних справах.

ЗАПИТАННЯ: — *Пане Докторе, я з великою цікавістю, і з таким же сумом слухаю вашу розповідь, і гадаю, що так же на неї реаґуватимуть і десятки тисяч читачів нашого щоденника. Але в кінці я хотів би вияснити одну річ, щоб вона була зрозумілою для всіх. Ви сказали, що американський уряд готовий допомагати тим, хто хоче допомагати сам собі, своїм співгорожанам у потребі, чи землякам. Як це конкретно розуміти?*

ВІДПОВІДЬ: — Дуже просто: на кожний зібраний через ЗУАДК українцями 1 доляр — ми дістали 7 долярів допомоги збоку відповідних американських установ. Це саме може стосуватись нашої допомоги в Польщі, Югославії, Бразилії чи деінде. Перший крок — за нами. Америка не підтримує тих, які не вміють, чи не хочуть зробити першого кроку дати конкретний вияв доброї волі.

Відходячи, я попрохав копію одного документу з Мюнхену, з 5 грудня 1967 року, в справі можливого закриття Европейського Представництва ЗУАДК-у. Цей важливий документ підписали представники УАПЦ, УТГІ, ЛУПВ, УВУ, СУМ, Українського Християнського Робітничого Руху, і такі видатні діячі, як генерал М. Капустянський, професор Мілена Рудницька, інж. Дмитро Андрієвський, науковець Ростислав Єндик та інші. Можливо, цей документ ще більше скаже, що ж означає — діяти в дусі першого СКВУ, коли мова про ЗУАДК і наших знедолених.

Підписані остерігають: в жадному випадку не можна допустити до закриття Европейського Представництва ЗУАДК-у. (Л. П.)

Міністер Михайло Стар промовлятиме в Нюарку, Н. Дж.

Громада Нюарку-Ірвінгтону інтенсивно приготовляється до урочистого відзначення трьох великих дат: Української Національної Революції, Відродження Українських Збройних Сил і Проголошення Незалежности Української Держави. З цієї нагоди відбудеться в неділю 21го січня 1968 р. святочний Бенкет в одному із найбільших поза Нюарком готелів — „Субербан Готель" в Іст Оренджі, Н. Дж. Головним промовцем на Бенкеті буде Михайло Стар-Старчевський, голова опозиції Канадійського Парляменту.

Бенкет цей приготовляє окремий громадський Комітет, щов постав з ініціятиви Комітету співпраці Комбатантських Організацій міста Нюарку. Екзекутивним керівником Ювілейного Комітету є Мирон Стебельський, а головою д-р Волод. Гук, голова місцевого відділу УККА. Бенкетом проводитиме відомий лікар-дентист та громадський діяч д-р Степан Ворох.

Перед Бенкетом відбудеться пресова конференція для представників англомовної і української преси в окремій кімнаті цього ж готелю. Пресову конференцію очолюватимуть проф. д-р Микола Чировськкий, голова департаменту економії у Ситон Гол Університеті і ред. Зенон Снилик, англомовний редактор „Свободи".

На Бенкет запрошено ряд визначних американських політичних діячів і науковців. Старанням мистецької референтури, яку очолює проф. Михайло Цяпка, запрошено до виступу в мистецькій програмі відомих солістів Метрополітальної опери Андрія Добрянського і Ордасі Баранську.

Цей Бенкет звеличають своєю присутністю українські душпастирі й два заслужені українські високі старшини — генерал-полковник Павло Шандрук і ген.-хор. Аркадій Валійський. Під час Бенкету відзначать ряд колишніх вояків Визвольних Змагань.

Інж. Роман Кочержук, який керує імпрезово-програмовою референтурою, повідомляє, що час зголошень на Бенкет продовжено до 10-го січня 1968 р., він апелює до українського громадянства купувати квитки в голів всіх місцевих товариств та організацій.

Пресова референтура підготовляє двомовну Ювілейну книжку „Золоті Роковини", в якій буде про Українську Національну Революцію, Відродження Збройних Сил та періоди вільної Української Держави УНРеспубліки і Гетьманату, як також 50-літній змаг Українського народу до волі. Всі учасники Бенкету одержать Ювілейну книжку безплатно.

Ювілейний Комітет вірить, що громадянство Нюарку й околиці гідно відзначить Золоті Роковини трьох великих дат. Нехай день 21-го січня 1968 р. буде всегромадською маніфестацією єдности нашої української спільноти. Хай у вщерть виповнених церквах цього ж дня під час Богослужень і молебнів линуть благальні молитви до Всевишнього за скорочення терпінь нашому народові на рідних Землях. Нехай найбільша заля Кристал Болрум у Субербан Готелі буде нам тісною. Цим засвідчимо наш правдивий національний патріотизм і вірність цій волелюбній Країні, якої сини тепер у В'єтнамі вмирають за свободу й добробут усіх нас. Нехай керманичі московської тюрми народів ще раз відчують Дамоклів меч, який неминуче впаде на їх голови, бо кожна вістка про наш тут успіх є їм грізнішою від найострішого меча.

Прес. референт

Національний склад комуністичної партії Совєтського Союзу

Якщо вірити комуністичним показникам, то партія большевиків, яку після приїзду з еміґрації в Швайцарії очолив Ленін, у лютому 1917 р. на всю тогочасну територію Російської імперії нараховувала тільки 24 тис. осіб, а після жовтневого перевороту — значно збільшилась. У березні 1918 р. компартія мала 390 тис. членів, у 1920 р. 611 тис., півтора мільйони у 1930 р., понад 3 млн. осіб у 1940 р., понад 6 млн. у 1950 р. і в 1965 році — 11 млн. 759 тисяч комуністів, яких тепер ще більше, отже централізована бюрократична і диктаторська партія в СССР зростає. Тижневик, що виходить українською мовою у Варшаві, „Наше Життя", в числі 45 подав такі відомості про національний склад комуністичної партії СССР, хоча відомо, що кожний член компартії заприсягається, що він не має своєї батьківщини, а має тільки „родіну трудящих": На 1 січня 1967 р. в ній нараховувалося; росіян — 7.846.292 комуністи, українців — 1.983.090, білорусів — 424.360, узбеків — 219.381, казахів — 199.196, грузинів — 209.196, литовців — 71.316, молдаван — 46.562 і т. д." Треба припус-

Український Літературно Мистецький Клюб Ню Йорк 149-2

● З Літературно-мистецького Клюбу в Ню Йорку повідомляють, що в п'ятницю 29 грудня ц. р. відбудеться там Вечір української народної пісні у виконанні Школи молодих бандуристів ім. Костя Місевича під керівництвом відомого українського мистця, о. Сергія Кіндзерявого - Пастухова. Та школа основана при Відділі ООЧСУ в Гемпстеді; вона нараховує тепер 29 учнів, хлопців і дівчат, у віці 9-16 років. Початок о 8 год. вечора.

Новорічна парада

Не раз ми чуємо слова: „Слава Богу, що це відбулося". Звичайно такі слова чуємо від працівників, які займались підготовкою якихсь святкувань, віч, концертів, парад чи тим подібним.

Нині хочу задержатись над одною з таких імпрез, а це новорічною парадою у Філядельфії. Скільки то труду треба завдати собі, щоб втягнути якогось молодця до струнної оркестри, де часами мусить прийти на проби два або три рази в тижні, без жодної фінансової нагороди. Щоб виступати в параді, то щонайменше треба мати в оркестрі коло 60 осіб. Ви вже вблагали що сяк-таку кількість осіб, тепер треба відповідну залю, бо музиканти не лиш мусять добре навчитися грати, але також маршувати, робити вправи, видержати холод та тягар тих строїв, у яких мусять бути одягнені. І хоч наші українські залі є досить великі, то часами не вповні задовільні. Треба підготувати і, що найважніше, написати дві або більше нових пісень, бо за оригінали пісень відзначують оркестру.

Приходить стрій. Тут теж має бути оригінальність та краса, треба праці, щоб вшити однакові. Кожний стрій є шитий фаховими, або півфаховими членами оркестри. Не раз буває таке, що цілими ночами сидять кравці та кравчині, щоб строї були викінчені своєчасно.

Вкінці найголовніше: роздобуття фінансів, і це ніколи не закінчується. Спочатку треба їх роздобути, щоб хоч якусь часть дати за матеріяли на строї. Відтак парада відбудеться, глядачі плескають, другі з радости та гордости заплачуть, але бідні комітетові не можуть сказати „Слава Богові, що відбулося", бо довги треба заплатити.

Нехай між нами не буде такого, який хоч одного долара не пожертвував би на Українську Струнну Оркестру, яка вже 20 років виступає в Новорічній Параді у Філядельфії, і яка здобула між чужинцями не одне передове місце.

Щоб оркестра могла працювати, то постараймось їй помогти, ще раз пригадую, що оркестранти жадної фінансової винагороди не дістають, але не лишаймо їх з довгами. Звертаємося до всіх українців із закликом, щоб прийшли нам з допомогою. Наша адреса:

Ukrainian String Band
P.O. Box 2752
Philadelphia, Pa. 19120

Яворівський

„СОЮЗІВКА СМІЄТЬСЯ"

(Закінчення зі стор. 3-ої)

ресня, 1967 р. Ревія складалася з „капітальних", як писала „Свобода", скечів, монологів, музичних і хореографічних сценок та „веселих коломийок", а до її успіху немалою мірою причинилася група талановитої молоді з працівників Союзівки. Тексти ревії підготовили Еко, Ікер і В. Гентиш, який і тим разом був знаменитим заповідачем — в'язав своїми дотепами і музичними „вставками" цілу програму. В ревії особисто виступали письменники - гумористи Микола Понеділок, зі своїм „синцем під оком", та Іван Керницький-Ікер, що прочитав гумореску на популярну тему — про короткі спіднички".

Бурхливими оплесками зустріла публіка виступ у власній особі неперевершеного Ека — Едварда Козака, що випровадив на сцену „ілюстрованого Гриця Зозулю" і його теорію „нумерів" серед політичної еміґрації.

Приємну несподіванку зробила нам усім гостя з Австралії, п-ні Ірена Залеська, яка в короткому часі вспіла підготовити для нашої ревії дві оригінальні хореографічні сценки, що наслідували змагання в тенісі й плаванні (саме в тому часі відбувався на Союзівці Тенісовий турнір і пливацькі змагання). Обидві сценки прецизно виконали працівниці Союзівки, молоді студентки, в естетичних, запроєктованих І. Залеською, костюмах. Музичне оформлення ревії дав Роман Левицький, декорація сцени — Е. Козака.

Як писала „Свобода" з 6-го вересня 1967 р., велика концертова заля клюбу „Веселка" в той вечір „тріщала від публіки", а багато гостей, які вже не мали змоги поміститися на залі, стояли під час імпрези біля вікон, під стінами, або прислухалися їй на плятформі. Між публікою помічалося велике число молоді, яка з особливим та голосним ентузіязмом сприймала поодинокі точки програми, даючи цим прекрасне свідоцтво, що вона любить наше театральне мистецтво, але час від часу треба їй подати його у легкій формі театру-ревії на зразок веселого вечора „Союзівка сміється". (К).

СОЮЗІВКА В 1967 РОЦІ

(Закінчення зі стор. 3-ої)

каційному сезоні також і недільні, наукові й культурно-мистецькі вечорі. Тут згадаємо доповідь проф. д-ра Володимира Кубійовича про Енциклопедію Українознавства, доповідь проф. Бориса Мартоса на Союзовому Святі в пошану роковин Української Національної Революції, авторські вечори Ів. Керницького і М. Понеділка та Лесі Лисак і Р. Левицького, доповідь ред. Богдана Кравцева про молодих поетів в Україні, доповіді на мистецькі теми Якова Гніздовського і Михайла Черешньовського та спеціяльний виступ редактора „Лиса Микити", мистця-карикатуриста Едварда Козака-Ека, получений з виставкою його картин.

Союзівка, як кажуть, взагалі має щастя до малярів... Майже кожного року, у вакаційному сезоні, котрийсь з наших видатних мистців має на Союзівці свій мистецький літній „сальон". В 1966 році, наприклад, гостював тут Любослав Гуцалюк, в 1967-му році вибрав Союзівку за свою літню резиденцію мистець-ґрафік Яків Гніздовський. Частим гостем на нашій оселі був також маестро Едвард Козак-Еко, який приїжджав сюди з сусіднього Гантеру, брав особисту участь та оформляв сценічно такі імпрези, як ревію „Союзівка сміється" та інші.

У репрезентативній їдальні Союзівки, удекорованій в полтавському стилі, можна було теж і цього літа оглядати „неофіціяльну" ґалерію картин таких наших мистців, як Я. Гніздовський, Мих. Мороз, Л. Гуцалюк, Е. Козак і Ол. Климко. В сусідньому пансіоні „Хухрівка" відбувалася цього літа виставка картин Богдана Божемського. Гості Союзівки, серед яких є багато любителів мистецтва, мали добру нагоду збагатити свої збірки вартісними картинами і по дешевшій ціні, бо Управа Союзівки не бере комісового від продажу картин.

Кожної неділі і свята відбувалися Богослуження в українській католицькій і православній каплицях. Парохом української католицької церкви Пресвятої Тройці є о. Любомир Гузар, православними вірними опікувався о. Богдан Желехівський.

Українська коляда до В'єтнаму

Ню Йорк. (Б. Г.). — Старанням Прихильників Антибольшевицького Бльоку Народів в Америці, Український Відділ Головної Управи в Ню Йорку, вислано записану Різдвяну радіопередачу на магнетофонній стрічці на адресу Головнокомандуючого Американськими Збройними Силами у В'єтнамі, ген. Вестморленда. Радіопередача складена двома мовами: українською та англійською, 5 найкращих колядок і триває 25 хвилин. На Свят-Вечір, дня 6 січня зможуть почути українці на далеких, бойових в'єтнамських полях свою рідну коляду та щире українське слово. Друга 15-ти хвилинна передача пішла іншою дорогою, також до В'єтнаму, від церкви Богоявлення у Рочестері, Н. Й., що її парохом є Всч. о. Степан Городецький, який включив свої Різдвяні побажання. Ініціятива ця вийшла від Об'єднання Жінок ООЧСУ у Рочестері, Н. Й.

ЗВІДОМЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО І РЕКОРДОВОГО ВІДДІЛІВ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЛИСТОПАД 1967 РОКУ

ДЕП. СТАРШИХ ЧЛЕНІВ

ЗЛУКА ВІДДІЛІВ:

Відділи УНСоюзу, а саме означений черговим числом 246 з осідком у місцевості Кромптон, Р. Ай. та означений черговим числом 73 з осідком в місцевості Провиденс, Р. Ай. злучилися в один новий Відділ, означений черговим числом 73 з осідком у місцевості Провиденс, Р. Ай.

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:

3 Заклинська Люба.
5 Серна Йосип.
10 Руда Марія Т.
13 Урбан Микола.
25 Ковбаснюк Ніна, Палканинець Наталя, Цимбалістий Кеннет М. Я. 2.
35 Тонкович Дебора А., Шелева Іван 2.
37 Гельмецька Розалія Ф., Романо Меланія.
38 Гузаляк Давид А., Торбій Євген М.
39 Год, Ольга, Ковальчук Іван, Ольга; Кравс Володимир, Мигдал Ілля.
45 Ящук Микола.
50 Генцик Розалія, Сикута Роман М.
53 Крисалка Степан мол., Реба Ф.
55 Стеламащук Михайло.
59 Тарасюк Анна.
63 Фрідлайн Гарвей Д.
75 Гаврилко Євстахій, Софійчук Павлина М., Степанія.
76 Гнатів Василь, Голота Степан Д., Клебан Теофіл.
78 Цімерман Вейн Р., Денис А., Лестер 2, Дзюнь Л.
83 Бабяк Григорій К.
96 Ванат Марія.
105 Місечко Іван І., Михайло.
106 Мицяк Йосип, Стангрет Ольга.
108 Коваль Микола.
113 Бубик Антін П., Кеба Михайло.
114 Бан...н Ярослав.
116 Корчмарик Франко Б.
123 Гриб Григорій.
125 Громяк Адріян В.
127 Ковалик Роман, Школьний Олексій.
130 Вурдин Лев.
132 Пінковська Маргарита Е.
133 Денис Михайло, Анна, Люба, Марія; Калинович Богдан, Ярослава.
136 Комар Теодор.
139 Заставний Клим, Емілія, Марія, Надія; Козак Антоница, Курницький Тарас, Павлюк Богдан П., Петро; Питель Павло., Петро.
147 Гузій Ізабела.
151 Йодик Іван мол.
153 Антонець Тихон, Возний Володимир, Салій Євген, Іван, Йосип.
155 Дяків Василь, Черепаня Карло 2.
157 Кошилко Дмитро, Йосип Р., Евстахія.
158 Кушнір Анна.
161 Мельник Марія, Склярський Роберт В.
165 Скотинський Михайло Г.
168 Стек Карло, Юрій К., Франя.
170 Левко Петро, Степанія.
171 Бринкач Михайло.
175 Крюковський Іван И., Шарон; Перон Людвик, Софія.
176 Гайдук Володимир.
177 Шелій Розаанна К.
180 Гарт Ричард І.
183 Суровий Іван, Анна.
194 Недогода Олександер, Катерина; Пахолюк Леонід.
200 Господарець Данило С., Сташків Рут А.
204 Вас Ольга Н., Дробенко Марія, Керницький Тарас А., Рошко Михайло.
206 Свиско Іван, Олена 2.
216 Богачевський Юрій В., Ковалишин Люба, Корженьовська Марія, Майнич Христина М., Мурей Кетлін Ф., Роат Надія.
221 о. Педельський Нестор.
234 Качмар Іван, Личатин Іван.
239 Галан Володимир А., Петик Андрій М., Каролина Р.; Собко Михайло.
245 Голінко Софія.
257 Манчуленко Юрій 2.
266 Врусо Кеннард Ю. мол.
268 Гречин Володимир.
275 Палка Петро.
277 Лещишин Марія, Мельник Анна, Охрім Йосип.
281 Іванишин Василь, Кічула Василь 2.
282 Томко Данило П.
283 Качмар Михайло.
287 Древницька Наталя П.
290 Чиплій-Чермак Лорейна А.
292 Гульчевський Дмитро, Анна.
293 Макар Андрій, Катерина.
295 Іваницька Любомира А., Сальвина.
302 д-р Рогач Євген.
304 Коваль Володимир.
305 Брюс Володимир А., Єлисавета А.; Гербар Марія М., Семеняк Марія.
316 Димкар Юлія, Ніколс Григорій Ю., мол.
323 Федин Марія.
325 Стар Іван Ю., Стефанишин Ігор, Стівенс Маргарита.
327 Суховська Іванна 2.
332 Апостолов Іван, М.
337 Палійчук Василь, Хархаліс Таня.
344 Маріяш Іван, Ясчник Анастасія.
347 Ковальська Дарія К., Дарія М.; Никитич Валентина, Сущик Теодор.
348 Шварц Роберт Г.
349 Ясінковський Юрій.
356 Івасик Мирон, Анна.
362 Озер Іванна Л.
364 Балко Юлія, Ліщинський Григорій, Каролина.
371 Стеців Євген, Степанія; Чекалюк Людмила В., Яцентій Петро М.
372 Лесик Григорій.
374 Павула Микола.
375 Романенчук Оксана М.
379 Касіянчук Іван.
395 Лісович Мирон С.
402 Осадчук Андрій, Ференц Андрій.
407 Харабарук Петро, Маргарита.
411 Вубович Валентина, Дацюк Віталій, Анна; о. Коваль Онисим, Євдокія.
415 Качур Ілля, Павло 2, Петро 2.
418 Дідюк Ярослав, Підгородецький Олександер.
423 Касіян Степан.
427 Назар Ярослав П.
430 Филинський Богдан.
432 Григорський Зенон І., Ярослав; Коваль Ярослав 2. Крохмалюк Любомир, Стояйська Марія.
434 Брикович Любомира, Мандрик Михайло.
436 Вендз Іван, Какосько Йосип, Пасічник Катерина М.
437 Кволик Ольга.
440 Вілинський Василь, Жаровська Анісія Г. А., Ковальчук Анна, Ясінський Петро.
445 д-р Барвінський Ярослав, Гвоздулич Лариса 2, Грицак Юрій, Данильчук Давид А., Журавський Андрій, Євстахій 2; Середич Юрій, Федорак Олександер, Янковська Марія.
449 Топіска Максим, Харчук Давид П.
451 Злоцький Мирослав В.
452 Грицак Теодор мол.
456 Рипаловський Іван, Альбина.
461 Кук Тіна.
463 Момотюк Григорій.
465 Гаргай Анастасія.
484 Дибач Іван ст., Іван мол., Роман, Марія, Ольга.
494 Бабій Йосип, Батюк Іван, Софія; Бойко Іван Г., Васрчак Михайло.
503 Литвин Тома, Мороз Михайло.

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:

42 Зварич Іван, Емілія.
113 Коземчак Франко*.
194 Мастикаш Богдан*, Суський Михайло, д-р Цегельський Михайло Р.
203 Сульжинський Данило.
204 Микитин Петро*.
216 Петришин Роман О.*.
221 Мек Доналд Ольга.
234 Гринішак Андрій*.
292 Нипюк Наталя Я.
361 Джус Теодор С.*, Кольба Марія.
370 Волинець Євген Р.*.
371 Смішкевич Оксана А.
423 Петрів Євстахій* 2., Шип Петро*.
430 Семків Зенон.
434 Сінецький Теофіл*, Іванна.
473 Верещак Іван*.

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТКАМИ:

Відд.:

20 Савчук Домініка.
25 Підгородецька Марія.
45 Басараб Іван.
55 Олексюк Василь 2, Анастасія.
73 Ванах Софія, Бойко Пелагія, Дячун Петро*, Еринакіс Влянка М., Кох Петро, Лех Магдалина, Москалик Ксеня, Моляс Іван, Панас Юлія, Пилюк Іван, Анна; Притула Параскева.
143 Ковалик Йосипина.
234 Юрчак Павлина.
270 Вілас Микола*.
283 о. Шараневич Омелян.
287 Балацький Богдан.
356 Симчич Ілля, Михайло*, Петро*, Анна, Єлисавета, Марія.
368 Каліцінський Василь.
372 Толочний Іван, Наталя.
486 Кісь Микола 2.

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ):

Відд.:

83 Бабяк Григорій К*.
327 Вілий Ярослав*, Ніна.

ЧЛЕНИ, ЩО ЗМІНИЛИ КЛЯСУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

105 Місечко Михайло.
204 Міллс Ярослава.
216 Петришин Роман О*.
218 Тиксон Михайло*.
257 Вил Марія А.
473 Верещак Іван*.
484 Грега Володимир*.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:

10 Гопалюк Павло.
12 Гаврилюк Олег*, Гуда Володимир, Ірина; Кузьма Анна.
22 Войнаровська Степанія.
58 Сиротинський Іван*, мол., Кармелита.
63 Вандел Євстахій*.
76 Бойко Ольга, Девончук Володимир, Рій Іван, Степанія.
106 Крехтяк Микола.
113 Варго Володимир И*, Грей Єлисавета І., Келлі Йосип* мол., Кравс Семен мол*., Павловський Франко П.*, Половський Павло мол.*, Смит Данило П.*, Шайн Евген Є.*.
153 Вак-Бойчук Теофіл*, Гейко Іван, Дейчаківська Віра, Іванський Роман*, Левандовський Петро*, Леськів Орест, Нанашко Михайло, Ненич Зенон, Харина Володимира, Марта; Ченцук Марія.
176 Жовнір Іван, Родріґуез Софія К.
183 Скочиляс Михайло, Марія.
217 Гусак Марія.
222 Іванишин Ірина, Кришталович Богдан П.*.
277 Винар Володимир*.
288 Хорват Степанія.
289 Сорохтій Іван К.*.
316 Заліпчук Павло*, Ольга.
344 Дітрих Ричард Р.*.
346 Гевко Михайло*, Клек Василь*, Радзикевич Мирон, Шкурка Сергій, Даня.
347 Мудрий Іван*.
360 д-р Топольницький Роман*.
361 Літепло Марія А.
379 Орленко Клавдія.
383 Сабо Йосип*.
399 Остапчук Олена.
407 Віда Данило*, Вілоус Маршал Л.*.
408 Бардин Михайло*2, Барщик Іван*, Венеш Олександра, Веркій Ярослав*, Ващук Корнель, Штогринська Меланія.
423 Бондаровський Євстахій, Буката Нестор, Варвара, Софія; Гуйван Любомир*, Морозовський Карло, Телюра Іван*; Синило Іван* 2, Ігнат* 2, Михайло 2.
434 Долинський Валентин*, Марія; Страшинський Микола*.
445 Петришин Тарас*.
448 Гах Йосип*, Куманець Степан*.
484 Швед-Анна, Марія, Ольга.
498 Ведзик Іван*.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТКАМИ

Відд.:

33 Балацький Богдан.
75 Кови Данило.
83 Клапко Мокрина.
117 Підгородецька Марія.
172 Ковалик Йосипина.
194 Толочний Іван, Наталя.
246 Ванах Софія, Бойко Пелагія, Дячун Петро*, Еринакіс Влянка М., Кох Петро, Лех Магдалина, Моляс Іван, Москалик Ксеня, Панас Юлія, Пилюк Іван, Анна; Притула Параскева.
257 Кісь Микола 2.
319 Савчук Домініка.
337 Олексюк Василь 2, Анастасія.
354 Дуб Єва, Симчич Ілля, Михайло*, Петро*, Анна, Єлисавета, Марія.
367 Каліцінський Василь.
397 Басараб Іван.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

Відд.:

53 Сачко Іван Л.*, Михайло Л.*.
64 Турчан Євгенія І.
67 Алва Юдита І.
85 Лехман Тереса.
173 Кук Данило Л.
204 Микитин Петро*.
221 МекДоналд Ольга.
234 Гринішак Андрій*.
292 Нипюк Наталя, Руб Ольга.
316 Агашук Михайло*, Галина.
356 Івасик Мирон*, Анна.
361 Джус Теодор І., Кольба Марія, Шепарович Антоніна.
370 Волинець Євген Р.*.
374 Павула Микола*.
379 Настоящий Іван.
430 Рудакевич Ярема*.
457 Бородайко Любомир, Ірина.
473 Гавриленко Анна.
497 Ніньовський Василь.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАЧЕНОЮ ПОВНОЮ СУМОЮ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

36 Грицак Фріда, Квасниця Софія.
39 Бендерський Зенон.
59 Стахів Дарія О.
98 Суловський Йосип*.
100 Лавровський Микола*.
113 Коземчак Франко*.
130 Кайзер-Лесняк Віра.
155 Василик Іван*, Анна; Кудрик Михайло*, Соколовська Іванна.
161 Гусак Іван*.
170 Коваль Михайло*.
203 Гавдьо Наталя.
204 Гомер Тамара К., Кукрицька Олександра.
234 Качмар Іван*.
238 Миговая Марія.
253 Борогаті Степанія.
325 Горко Генрих*, Широкий Михайло.
327 Якимець Василь*.
341 Вроняк Іван*.
342 Войнаровський Михайло.
347 Ковальська Дарія М.
353 Василюк Василь*.
357 Тварда Ізабела М.
361 Костишин Володимир В.*.
367 Медвідь Степан*.
369 Литвин Іван*.
432 Боднар Ромні, Кошелинк Бела, Шафранська Євгенія.
436 Герман Василь І.*, Флорентина Е., Шевчук Михайло*.
449 Магдас Олена, Шарий Степан*.
464 Гнабник Марія, Кравець Володимир*.
469 Страмба Марія.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА ПОВНЕ ВИПЛАЧЕНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

5 Васараб Михайло, Олексій.
9 Лейсик Михайло*.
11 Карабин Анна.
20 Куцвей Мелвин С.*.
25 Драган Антін*, Крук Євген.
38 Пинчак Михайло*.
63 Аренд Франя, Луковський Мирослав*.
75 Варан Григорій Ю.*, Гавелюк Катерина, Данчишин Іван*.
83 Квасинська Катерина, Ліщинська Олена.
102 Митросевич Михайло*.
109 Меґлес Маргарита А.
132 Сидоряк Микола*, Дора.
140 Гнип Марія.
145 Титанич Павло*.
155 Печінка Володимир*.
156 Косс Михайло І.*, Марія; Парасюк Іван М.*, Дарія К. Е.
161 Владучик Ірина, Джула Андрій Ф.*, Драб Дмитро, Лапиць Іван Р.*.
170 Микитка Теодор П.*.
175 Вратусь Володимир*, Керницький Сильвестер*, Тустановський Карло*.
183 Вік Андрій, Кравицький Іван, Шейк Микола.
218 Тиксон Михайло*.
220 Погребний Йосипина, Стаюра Теодор*.
221 Микитка Володимир.
230 Данильчак Іван І.*, Сорока Іван*, Степан*.
234 Качмар Михайло.
236 Галицька Йосипина.
238 Миґован Марія.
264 Гойсан Андрій*.
268 Федірко Валентин*.
274 Когут Карло*.
280 Курило Єлисавета.
283 Вільжинський Петро*.
316 Квасниця Іван*, Ніколс Григорій Ю. мол.*, Пригода Григорій Ф.*.
342 Келман Іван, Крупа Степан*.
358 Дуброс Емілія.
362 Осереджук Андрій*, Чапин Марія.
364 Мисик Йосип*.
368 Волоник-Огар Євгенія.
379 Морозюк Василь*.
388 Паньків Єлисавета.
432 Кобак Василь*, Рурик-Ласкевич Ярослав М. П.*.
436 Зелонка Євген*.
455 Галичин Степанія.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА ЧАСТИННЕ ВИПЛАЧЕНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

187 Осолінський Петро*.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

217 Верен Микола*.

ЧЛЕНИ, ЩО ПОМЕРЛИ:

Відд.:

1 Ярема Ольга.
5 Борух Михайло.
8 Папроцька Анна, Федьків Сидір*.
16 о. Скроцький Ярослав.
21 Коцан Микола*.
25 Вірт Іван 2.
46 Мандзюк Василь.
54 Береза Анна.
59 Вербова Марія 2.
67 Гапій Михайло, Михальчик Наталя.
69 Ленчук Леопольд.
76 Тимонько Михайло.
84 Гайда Олена.
91 Ваницький Андрій.
96 Тельманик Андрій.
99 Залевська Єва.
102 Дацишин Ілля.
106 Кекіш Дмитро, Подоляк Розалія.
112 Добуш Параскева, Лучка Катерина.
114 Олійник Євстахій.
119 Шпак Катерина.
123 Плішка Василь.
124 Брутчак Павло*.
133 Попаца Григорій, Пригода Ольга, Суханчак Григорій.
147 Антоник Марія, Кочірка Григорій*.
164 Забрик Іван *, Ясінський Василь І.*
176 Бучинський Йосип.
179 Рапко Ольга.
184 Газдун Текля.
204 Миронюк Костянтин.
206 Чубай Анна.
217 Паснак Петро.
239 Паньків Параня.
241 Пригода Іван.
248 Прийма Степан.
253 Кондеревич Яким*.
277 Гвоздь Катерина С.
305 Семенюк Яків.
316 Завадський Михайло, Луцишин Михайло.
320 Растаревський Андрій, Шулька Микола.
339 Палько Михайло*.
361 Пирайло Ольга, Микита Михайло, Савицький Василь.
370 Фелишин Петро.
375 Демишин Олександер.
379 Чайковський Ярослав 2.
388 Петрик Йосип.
402 Кляпак Марія.
406 Жуковська Юліянна.
412 Тинковська Павлина.
420 Рубай Євген.
429 Умній Ярослав* 2.
445 Улібойко Оксана.
459 Мигаль Степан*.

ЗАВВАГА: Зіркою (*) є позначені прізвища тих членів половинної статі, які не платять оплати за газету.

ДЕПАРТАМЕНТ МОЛОДІ

НОВОВПИСАНІ ДІТИ

Відд.:

8 Ціховляс Андрій Б.
22 Некига Катерина М.
37 Гельмецька Марія М. 2, Морін Р.; ДеРоза Катерина Р., Мартин И.; Рекляйтіс Роберт Фр.
38 Пинчак Лора А.
39 Вовк Ірина М., Прибила Богдан, Романа.
42 Шот Марко.
45 Кіршнер Роман, Тереса.
50 Сикута Роман М.
58 Горбова Марія А.
75 Гаврилко Дарія А., Денис Е., Євстахій М.
78 Цімерман Дебора А., Іван И., Крейг, Ранді А., Розалія М., Шарон А., Ярослава Є.
84 Куян Марія О.
85 Волцяк Володимир А.
94 Ломака Христина М.
116 Кортяк Марта.
120 Гозур Каролина З.
126 Бойко Іван.
132 Голюк Марко.
136 Врагар Йосип М., Христина Р.; Комар Анна К., Дарія М.; Семчишин Христина Д.
139 Курницька Тереса.
147 Андреас Марія И., Марко.
153 Музика Марія В.
157 Кошилко Богдан.
170 Левко Дана С., Михайло.
171 Мельниченко Рената, Роксана.
177 Накопинський Тома И., Ренчан Лора, Степан.
183 Залуга Зоріянна Я., Суровий Іван Е., Христина И.
191 Гарасимяк Роман Ст., Нагуник Григорій В.
194 Недогода Марта А.
216 Ісаїв Лариса О, Павлюк Василь М.
221 Ендрюс Дебора А.
240 Рибій Тарас Д.
245 Голінко Микола мол.
247 Косовська Кетлін А. 2.
257 Гнип Олена М.
284 Іващук Черіл А.
292 Черкис Анна М. 2.
293 Плішак Володимир, Данута.
316 Пата Цинтія М.
332 Добровольський Яким.
338 Пулавський Юрій III.
344 Вургіс Іван Ю.
345 Еліот Татьяна, Кубик Євген.
361 Паладіно Христофор Д.
364 Ярига Григорій А., Єфрем В.
379 Даннер Ярослав Р. мол.
383 Маковський Давид П.
397 Суржко Оксана, Щука Марія І.
402 Лазор Софія А., Степан М.; Осадчук Орест, Стельмах Емілія М.
409 Палмер Реня.
411 Дацюк Данило, Ілена Павло.
414 Мандич Христина Т.
418 Целюх Наталя.
422 Онуфрейчук Віктор Ю.
430 Мисак Марта А.
432 Ваврів Еліза А.
437 Кволик Орест І.
440 Гута Марта А., Дубняк Марія А.
445 Грицак Андрія О., Григорій І., Єлисавета А., Іванна К.; Дмитришин Богдан, Свистун Морін, Сивак Віра, Тарас; Скварчук Віра, Надія; Якимишин Софія.
449 Андрико Рахиля, Топіска Анна М., Шарий Степан М.
464 Іваськів Степан М., Хомин Роман І.
465 Кузьма Михайло Т.
504 Барна Євгенія М., Павло Е., Роберт О.
423 Богданець Теодор Т., Морозовський Лідія, Степан, Ярослава К.
424 Царик Валентина, Ігор.
484 Швед Володимир, Йосип, Тарас, Христина.
498 Липчий Патрикія Д. О., Роман З.; Турок Маргарита М.

ДІТИ ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Від.:

38 Гузаляк Давид А.
105 Бас Степан.
132 Мітич Меланія.
153 Процик Олена М.
287 Древницька Надія, Олеся Л.
292 Нипюк Мелвин В.
325 Турулів Олександра.
328 Турчин Надія.
329 Гавриляк Іван, Іван мол.
361 Микита Михайло Ст.
458 Тиханський Йосип.

ДІТИ ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТКАМИ:

Відд.:

55 Олексюк Анна, Богдан В., Марія Т., Параска.
73 Тукер Волес.
75 Колосюк Павло.
216 Процик Олена М.
234 Юрчак Степан.
356 Семчич Микола.
371 Гартлі Довн А.
426 Вітів Ірина, Олеся.
486 Кісь Іван І.

ДІТИ, ЩО ЗМІНИЛИ КЛЯСУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

42 Короленко Йосип.
105 Місечко Іван.
164 Генгер Карло Хр.
175 Мочерад Іван П.

ДІТИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:

58 Сиротинський Іван III, Йосипина А.
76 Гнатів Роман.
153 Віленький Вадим В., Бредий Іван, Гаврилюк Анна М., Марія Е., Марта, Олена В., Петро А.; Мойсюк Андрія М., Петро А.
174 Федорак Ігор І., Марко І., Юрій Д.
176 Родріґуес Каролина А. К.
183 Скочиляс Іван.
194 Кокольська Лідія.
270 Артимович Анна.
316 Залінчук Лідія, Ніна.
361 Базюк Євгенія Хр.
372 Слук Давид И., Дерил В., Тома І., Шарон Л.
379 Німчановський Олександер.
408 Ваньо Татьяна, Гула Дарія, Дубняк Петро.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЦИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТКАМИ:

Від.:

153 Процик Олена М.
246 Тукер Волес.
251 Вітів Ірина, Олеся.
257 Кісь Іван І.
337 Олексюк Анна, Богдан В., Марія Т., Параска.
354 Симчич Микола.
459 Гартлі Довн А.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ УНС:

Відд.:

127 Ковалик Роман, Школьний Олександер.
165 Скотинський Михайло Гр.
239 Галан Володимир А.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАЧЕНОЮ ПОВНОЮ СУМОЮ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

16 Врида Крайґ М.
53 Малевич Степанія Є.
63 Бабяк Анна М., Баркер Едвард П.
102 Фаріон Юрій З.
116 Комендат Василь Р.
130 Горішний Антін П.
140 Ганій Ричард К.
146 Пенкось Ярослав.
156 Федорович Йосип.
163 Хомин Анна.
168 Стек Юрій К.
170 Сибій Василь І.
175 Лопатяк Нестор.
182 Яськів Андрія Л.
200 Господарець Данило С.
204 Лисняк Лариса, Ямка Григорій мол.
230 Волошинович Марія Є., Микола М.
238 Чагарин Ричард Д.
245 Гуща Іван І.
251 Кент Варвара І.
254 Котик Дарлина В.
266 Заставтас Тома Є., Михаль Лідія М.
271 Витукевич Марлена А.
275 Нечесний Василь.
281 Еспозито Ланора Фр., Ілісон Шарон Т.
330 Неб Варвара А.
342 Госбач Іванна, Мрак Надія К., Стокис Ричард П., Френсис Розамарія.
344 Кін Олександер.
347 Ковальська Дарія К.
350 Сабол Марія А.
356 Воробець Роман.
357 Клапко Черіл Д.
361 Вуйків Теодор, Михалевич Павло М., Падиґа Павло П., Погорілець Павло А.
370 Пласконос Андрія А.
432 Демчук Олександра, Романиш Орест Л., Скоциляк Юрій В.
435 Курляк Марія А.
441 Пронич Роман Д. Е.
444 Шидловська Тамара Хр.
455 Ломницький Юрій.
461 Сабат Ірина Ф.
471 Мацюра Марія.
486 Потробощ Ольга.
490 Ламсон Іванна, Яким.
495 Севериненко Галина.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА ВИПЛАЧЕНЕ ПОВНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

1 Гарцель Емілія З.
2 Репела Маріянна.
7 Пласкопос Антін.
11 Карабин Мартин.
20 Куцвай Юлія А., Савчук Степан П.
38 Маслій Іван М.
39 Гаррісон Шарон П.
59 Бойко Карло В. мол.
63 Гіщук Анна М.
74 Булій Богдан І., Собчак Давид М.
75 Гот Патрикія І., Петричкович Володимир, Павло.
94 Мондей Ярослав Б.
104 Терефенко Гері І., Степан К.
106 Слива Беверлі А., Вейн А.
133 Ґваріно Іванна А.
146 Дорош Василь.
147 Галасовський Михайло мол.
151 Фариняк Єфрем.
155 Прус Христина.
156 Шкільник Марія О.
161 Владучик Зузанна А.
164 Лопашанський Беррі Л.
168 Беднар Каролина А.
175 Стадник Каролина Є., Роберт.
180 Гарт Ричард И.
206 Василіян Олександра Л.
213 Ґавазин Павло.
221 Вовчук Роберта А., Екерт Люіза І.
235 Шпак Юдита А.
242 Хорват Іліна А.
251 Яновський Іван мол.
287 Фредерик Марія А.
290 Малалій Йосип Б.
300 Барсофій Варвара А., Оравець Дарія, Рітер Ірина, Статник Роберт М.
342 Воробель Евелина А., Ліліс Патрикія.
364 Вене Іванна.
388 Волес Люіза Р., Парасняк Варвара.
423 Іванчук Іванна М.
449 Дворник Олеся В.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

Відд.:

38 Ґузаляк Давид А.
105 Бас Степан.
132 Мітич Меланія.
155 Чумер Михайло.
216 Корженьовська Марія.
289 Кузиляк Татьяна.
292 Нипюк Мелвин В.
325 Турулів Олександра.
328 Турчин Надія.
329 Гавриляк Іван, Іван мол.
356 Кравчук Генрих.
434 Логуш Руслан О. Б.
473 Калявська Генріста, Пісрета.

СВЯТКУЮТЬ 50-РІЧЧЯ...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

нов" пробиваються дві провідні вимоги до окупованої України: не відходити відРосії та працювати з раннього ранку до пізньої ночі, в ім'я т. зв. „комунізму". „Літературна Україна" з 22 грудня висловила це найбільш відверто, для камуфляжу прикриваючи все позолотою пишних слів (подаємо цитату без правописних змін): „У маніфестацію монолітної згуртованості українського народу навколо рідної Комуністичної партії і її ленінського Центрального Комітету, непорушної дружби народів Країни Рад виливаються урочисті засідання партійних, радянських, профспілкових і громадських організацій, присвячені 50-річчю Радянської України, які проходять у ці дні в республіці. Оглядаючи шлях, пройдений за 50 років, пишаючись здобутками у розвитку економіки, науки і культури республіки, учасники урочистих засідань від імені робітничого класу, колгоспного селянства, інтелігенції запевняють партію і уряд, що український народ й надалі не пошкодує сил і енергії в ім'я створення матеріально-технічної бази комунізму".

Київські газети в кінцеві дні грудня переповнені повідомленнями навіть з малих колгоспів, що вже виконано такий-то плян, або й перевиконано, продано „державі" хліба та іншого збіжжя... У відповідь, напр., московська „Комсомольська Правда" з 22 грудня повідомляла, що на всіх вулицях Києва є написи „1917 - 1967" та цифра „50", які „напоминают о славном ювилее советской Украины"... В свою чергу „Літературна Україна" з того ж дня запевняє Москву, що „найбільш вагомий елемент в історії кожної радянської літератури є єдність з процесами усіх братніх літератур"...

Кульмінацією всіх тих галасливих святкувань було, виходило б, „об'єднане урочисте засідання Центрального комітету комуністичної партії України та Верховної Ради Української РСР", що відбулося в Києві 24-го грудня та про яке звітує на повних 10 сторінках „Радянська Україна" з 24-го грудня. На засіданні виступав генеральний секретар Центрального комітету комуністичної партії Совєтського Союзу Леонід Брежнєв, що „ущасливив" Україну передаччю їй від імені ЦК КПСС, Президії Верховної Ради СССР та Ради Міністрів СССР ордену т.зв. жовтневої революції. Промовляючи, Брежнєв, як і опісля понад два десятки інших промовців, включно з Л.К. Толопком з Америки, лаяли „буржуазних націоналістів" за те, що колись „Центральними Радами, Гетьманами, Директоріями" поборювали большевицьку контрреволюцію, а сьогодні продовжують викривати її народовбивчий та московсько - колоніяльний імперіялістичний характер, організуючи всілякі „збіговища", натякаючи на недавній Світовий Конгрес Вільних Українців. Крім лайки на „буржуазних націоналістів," головною темою всіх промов було запевнювання „вічної дружби" з російським народом. Безнастанне підкреслювання тієї „дружби" та постійне низькопоклонство „старшому братові" в усіх промовах виразно вказує, що з тією „дружбою" не дуже то впорядку. До цієї теми ще повернемо.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ УНС З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ):

Відд.:

83 Бабяк Григорій К.
327 Вілий Ніна, Ярослав.

ДІТИ, ЩО ПОМЕРЛИ:

Відд.:

147 Антоник Марія.
179 Ропко Ольга.
252 Теслюк Роберт А.

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ:

(Стан з 30 листопада 1967 р.)

Старий рід забез.	101
Кляса О	322
Кляса Т	5270
Кляса W	12465
Кляса Р 20	16338
Кляса Е 20	11067
Кляса Е 65	1711
Кляса Р 65	1206
Кляса DP 60	323
Кляса DP 65	170
Кляса ADD	2886
Кляса Т 10	108
Кляса Т 5	27

ДОРОСЛІ ЧЛЕНИ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ

Кляса 4 Р	186
Кляса 5 Е	208
Кляса Е 20	94
Кляса Р 20	110
Кляса Е 18	1
Кляса 6 С	7
Кляса Р 65	6
Кляса Е 65	10
Разом	52616

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ МОЛОДІ:

(Стан з 30 листопада 1967 р.)

Кляса 1-ша	1228
Кляса 2-га	271
Кляса 3-тя	117
Кляса 4-Р	2947
Кляса 5 Е	3650
Кляса 6 С	675

НОВІ КЛЯСИ:

Кляса Е 20	5122
Кляса Е 18	4198
Кляса Е 65	189
Кляса Р 20	6153
Кляса Р 65	133
Разом	24683

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНС:

	Діти	Дорослі	АДД	Разом
Стан з 31-го жовтня 1967 р.:	26,874	57,950	2,850	87,674
Активні члени ПРИРІСТ У ЛИСТОПАДІ:				
Нові члени	119	222	38	379
Прийняті нанову	14	32	5	51
Прийняті з перех. листками	13	33	1	47
Зміни кляс забезпечення	4	7	—	11
Прийняті з Департ. Молоді	—	3	—	3
Разом:	150	297	44	491
УБУТОК У ЛИСТОПАДІ:				
Суспендовані члени	43	84	7	134
Відійшли з перех. листками	11	33	1	45
Зміни кляс забезпечення	7	7	—	14
Відійшли до дорослих	4	—	—	4
Померли	3	70	—	73
Вибрали грошові звороти	15	26	—	41
Відійшли з випл. п. сум. заб.	58	42	—	100
Відійшли на випл. заб. вповні	52	68	—	120
Відійшли на част. випл. заб.	—	1	—	1
Відійшли на безпл. прод. заб.	—	1	—	1
Разом:	193	332	8	533
Члени, які виплатили вкладки ПРИРІСТ У ЛИСТОПАДІ:				
Виплачене забезпечення	52	69	—	121
На безпл. продовж. забезп.	8	37	—	45
Разом:	60	106	—	166
УБУТОК У ЛИСТОПАДІ:				
Померли	—	5	—	5
Вибрали готівку	8	6	—	14
Привернені в актив.	5	16	—	21
ВИГАСЛО ПРОД. ЗАБ.	10	10	—	20
Разом:	23	37	—	60
Разом усіх членів УНСоюзу з кінцем листопада 1967 р.:	26,868	57,984	2,886	87,822

УВАГА!

яку кожний відділовий урядовець і член УНСоюзу повинен прочитати і відповідно до неї достосуватись.

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекорд. звіті за листопад 1967 року суспендованими, можуть бути ПРИЙНЯТІ нанову в члени УНСоюзу, якщо зголосяться до секретарів своїх відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, бо інакше вони будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв з винятком тих прав, які є досі застережені грамотою і статутом. Те саме відноситься також до тих членів, які впродовж листопада 1967-го року взяли перехідні листки й ще досі не зголосилися з ними до інших повноправних Відділів УНСоюзу.

Ярослав ПАДОХ,
керівник Орг. Відділу
Володимир СОХАН,
керівник Рекорд. Відділу

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО КАСИРА У.Н.СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЛИСТОПАД 1967 РОКУ

ПРИХОДИ:

ВПЛАТИ ВКЛАДОК УСІХ КЛЯС ЖИТТЬОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	162.13	170	1,314.07	337	667.78
2	178.30	171*	1,643.20	338	265.51
3	220.82	172	255.13	339*	296.67
5	1,268.61	173	647.49	340	294.56
6	210.27	174	1,218.47	341*	1,894.88
7	350.66	175	871.13	342	327.41
8	1,503.85	176*	796.78	343	298.26
9	121.14	177	259.82	344	149.64
10	79.22	178	179.86	345	760.92
11	179.31	179	173.87	346	1,047.58
12	80.33	180	359.74	347	308.77
13	731.68	181	67.74	348	406.84
14	1,309.05	182	534.91	349	609.65
16	283.10	183	738.56	350	415.51
18	47.26	184	536.85	351	39.78
19	61.61	185	43.61	352	555.67
20	492.38	187	101.75	353	488.66
21	255.02	190	43.50	354	309.98
22*	596.21	191	1,197.77	355	221.77
23	437.02	192	575.13	256	391.59
24	54.84	193	21.64	357	25.41
25	906.86	194	1,923.32	358	224.73
26	7.09	195	13.41	360*	264.26
27	604.70	196	21.76	361	3,637.24
29	218.15	197	11.29	362	393.81
30	81.21	198	5.20	363	121.86
31	114.51	199	47.39	364	960.41
33	372.44	200	312.86	365	27.75
35	282.62	201	17.23	367	1,527.50
36	418.81	202	36.14	368	222.92
37	559.10	203*	120.02	369	286.72
38	501.17	204	2,348.69	370	438.15
39	1,506.99	206	2,099.25	371	1,308.81
40	87.43	207	62.23	372	1,261.40
42	2,285.29	208	78.31	373	207.62
43	88.45	209	179.77	374	602.11
44*	59.55	210	164.13	375	890.55
45	619.48	211	179.73	377	27.48
46	264.83	212	60.36	378	15.56
47	142.80	213	230.68	379	3,352.50
48	115.17	214	135.16	382	64.97
49	451.22	215	76.22	383	426.99
50	98.84	216*	1,711.68	385	1,606.25
52	235.08	217	1,203.26	386	77.83
53*	476.88	218	559.21	387*	208.48
54	347.78	220	683.87	388	288.22
55	483.01	221*	3,632.69	390	218.31
56	95.37	223	222.70	391	21.08
57	668.50	224	118.66	392	5.38
58	33.55	226	439.96	393	130.26
59	1,095.65	227	8.65	394	126.08
60	40.24	228	45.75	397*	1,030.00
62*	132.43	230	951.01	398	18.71
63	1,226.20	231*	133.92	401	9.49
64	337.85	233*	415.73	402	551.37
65	214.05	234	640.34	403	105.75
67	388.30	285	281.49	404	17.26
68	197.25	286	311.22	405	42.43
70	286.48	287	683.73	406	406.14
72	24.95	238	1,200.65	407	1,460.27
73	91.79	239*	907.72	408*	178.62
74	78.60	240	2,607.35	409	54.76
75	734.67	241	141.68	410	92.61
76*	904.84	242*	374.15	411*	105.24
77	27.59	243*	349.49	412	26.25
78	365.55	244	16.75	413	115.26
79	20.69	245	770.19	414	1,347.05
80	193.58	246	23.16	415	60.97
81	316.86	247	187.60	417	21.17
83	732.18	249	17.30	418	248.10
84	186.83	251	648.45	419*	76.21
85*	164.63	252	227.79	420*	173.33
86	63.05	253	319.14	422	507.65
87	37.85	254	774.78	423*	1,796.79
90	394.34	256	219.73	424*	190.72
91	177.99	257*	1,870.68	426	641.13
92	26.49	258	9.60	427	926.14
93	396.61	259	241.31	429	51.41
95	27.02	261	189.99	430	1,177.11
96*	1,498.34	263	32.35	431	306.34
97	94.31	264	61.55	432	7,182.67
98	52.83	265	165.36	433	169.61
99	246.53	266	1,570.44	434	623.59
100	127.43	267*	610.35	435	90.23
102	1,178.59	268	305.78	436	603.95
103	216.46	270	574.36	437	885.25
104	228.81	272	145.69	438	69.56
105	389.37	274*	399.46	439*	1,063.38
106	1,357.28	275	106.06	440*	2,385.47
107	259.56	276*	596.31	443	6.03
108	96.43	277	1,512.07	445	1,334.47
109	164.24	278	149.34	448	30.36
111	20.62	279	34.68	449	32.00
112	438.54	280	209.60	450	419.07
113	334.16	281	531.58	451*	926.13
114*	1,442.34	282	127.98	452	260.35
116	413.89	283	448.52	453	47.44
117	72.25	284	191.93	454*	1,888.53
119	195.55	285	75.00	455	356.02
120	831.09	286	126.34	456	251.77
121	617.45	287	1,273.44	457	603.91
122	40.19	288	375.38	458	529.18
123	238.00	289	430.60	459*	200.00
124	142.84	290	212.78	460	462.27
125*	781.76	292	2,157.39	462	146.61
126	154.68	293	876.19	464	831.25
127	1,359.20	294	40.71	465	447.46
128	452.60	295	785.49	466	380.41
129	— 17.22	296	167.04	467	12.14
130	562.98	299	286.47	469*	416.51
132	183.93	300	141.57	470	189.50
135	11.84	301	720.08	471	2,162.52
136*	255.96	302*	31.46	472	578.45
137	291.79	303	20.61	473	1,331.34
138	67.54	304	786.17	475	34.26
139*	540.04	305	453.33	476	117.68
140	80.44	306	99.11	477	199.91
141*	190.69	307	352.49	478*	221.68
142	420.27	308	68.79	479	93.95
143	141.13	309	64.20	481	435.46
144	240.96	310	152.15	484	1,086.50
145	92.67	312	90.99	485	26.06
146	499.31	313	74.48	486	502.51
147	1,253.25	314	10.98	487	342.60
148	50.49	316	2,198.42	488	158.64
149	180.11	318	54.14	489*	282.60
150	198.45	319	101.26	490	170.69
151	143.49	320	758.57	492*	46.16
152	34.39	321	373.60	494*	50.41
153*	3,173.45	322	68.54	495	542.00
155	1,384.70	323	235.66	496	16.62
156	755.59	324	177.70	497*	1,352.24
157	104.46	325	1,840.00	498*	606.34
158	658.53	327	734.21	499*	295.47
161	917.04	328*	419.62	500	302.23
163	404.39	330	467.45	501	18.72
164	242.77	331	91.89		
[illegible]	49.68	332	103.65	502*	386.64
[illegible]	246.03	333	109.65	503	302.83
[illegible]	306.00	334	667.92	504	76.89
[illegible]	58.63	336	1,189.93	506	217.45

РАЗОМ $201,976.30

ВПЛАТИ ВКЛАДОК АКЦИДЕНТОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
5	55.40	176*	27.40	347	32.80
10	11.10	182	1.95	348	18.80
13	22.00	183	7.80	349	29.30
14	13.10	134	2.20	350	12.20
16	24.10	191	3.30	353	31.00
20	15.20	194	26.00	360*	4.15
22*	74.40	204	13.05	361	4.95
25	23.70	206	58.00	367	11.00
27	24.25	208	1.35	368	2.45
35	25.05	214	19.35	371	40.15
39	9.20	218	18.20	372	14.00
42	54.20	220	31.20	375	40.60
47	7.20	221*	79.65	379	12.20
48	6.30	226	24.40	383	18.40
52	6.40	234	3.20	385	56.30
55	1.10	238	66.00	387*	52.50
58	14.00	239*	2.20	402	43.20
59	3.65	240	50.10	404	47.60
76*	16.20	245	9.20	407	52.05
78	35.80	247	1.00	410*	14.00
80	26.20	251	23.40	414	34.00
83	20.50	252	27.40	415	31.00
90	5.55	254	15.10	418	38.80
93	85	257*	33.70	422	15.20
96*	4.50	266	35.30	424*	6.30
99	85	270	3.05	426*	46.20
102	3.30	277	152.35	427	5.80
103	13.65	282	85	430	47.95
105	13.20	287	66.85	431*	14.00
114*	29.15	292	12.20	432	69.75
116	11.20	293	18.40	434	11.60
120	15.75	295	89.80	437	8.45
121	12.20	300	12.20	439*	23.70
122	21.80	304	1.10	440*	84.49
125*	66.70	305	33.60	445	115.30
132	12.20	307	12.20	451*	10.45
136	12.20	309	12.65	456	52.00
139*	5.50	316	3.80	469*	21.80
142	1.95	326	18.15	460	11.00
149	21.40	327	9.20	462	15.50
150	15.70	332	2.45	465	25.00
153*	28.70	333	18.40	469*	27.40
155	7.00	334	17.35	472	7.00
157	4.05	336	18.40	473	15.20
158	3.95	337	34.00	478*	3.65
164	1.10	340	6.70	484	12.20
170	64.90	341*	1.70	486	8.00
171*	56.25	344	1.10	498*	1.70
173	17.40	345	34.85	502	15.20
174	44.80	346	25.85	503	33.00

РАЗОМ 3,525.79

Прихід:

З місячних вкладок від членів	205,502.09
Відсотки від бондів	46,704.82
Відсотки від морґеджів	44,620.81
Приходи від друкарні й книгарні	23,317.95
Приходи від реальности в Кергонксон, Н. Й.	5,584.95
Вплати на заплату податків морґеджових інвестицій	4,275.67
Вплати федер. податку та пенсійного обезпечення службовиків	2,228.04
Чинш від реальности, Джерзі Сити, Н. Дж.	2,000.00
Відсотки від членських позичок	1,849.06
Вплати шпит., хвороб. обезпечення службовиків	1,081.42
Зворот реасекурації	854.00
Перенос посмертних виплат до Сирітського Фонду	833.34
Зворот коштів при інвестиції морґеджів	165.00
Вплати стейтових податків службовиків	125.52
Дивіденда від стаків	118.75
Пожертва до Фонду Наглої Потреби	92.85
З продажі Енциклопедії Українознавства	67.50
Зворот коштів подорожі	25.00
Зворот премії реасекурації	15.53
Зворот лікарської оплати	10.00
Зворот за телефон	4.05
Разом	339,476.35

ІНВЕСТИЦІЇ

Сплата морґеджів	81,569.09
Сплата бондів	50,000.00
Сплата членських позичок	6,747.93
Разом	138,317.02

ПОВТОРЕННЯ

З місячних вкладок, відсотки від інвестицій і т.п.	339,476.35
Сплати бондів, морґеджів і позичок	138,317.02
Разом	477,793.37

РОЗХОДИ:

ВИПЛАТИ ПОСМЕРТНИХ ЗАПОМОГ ПО БЛ. ПАМ.

Відд.		Сума
5	Борух Михаїл	500.00
13	Зорела Метро	1,000.00
13	Зорела Метро (Д. І.)	1,000.00
20	Маґновський Людвіг	1,000.00
21	Косан Николай	1,000.00
25	Вірт Іван	500.00
25	Вірт Іван	500.00
36	Тимків Явдокія	500.00
39	Кіналь Паранія	1,000.00
46	Головчак Олекса	1,000.00
67	Дечіо Максим	1,000.00
67	Напій Михаїл	500.00
69	Ленчук Леопольд	1,000.00
69	Парніцький Петро	500.00
70	Костів Стефан	1,000.00
73	Ковальчук Петро	1,000.00
93	Бабій Юстина	500.00
99	Залецька Ева	1,000.00
102	Гарбарук Василь	500.00
106	Подоляк Розалія	1,000.00
106	Романчик Анна	1,000.00
112	Хома Марія	1,000.00
112	Лучка Катерина	500.00
123	Плішка Василь	1,000.00
124	Брутчак Павло	1,000.00
133	Попака Григорій	1,000.00
133	Прихода Ольга Т.	500.00
151	Пікіль Татяна	1,000.00
152	Атаманчук Анна	500.00
156	Карнаух Кирило	500.00
194	Нитзак Катерина	500.00
202	Громоґа Анна	500.00
206	Галас Андрей	1,000.00
206	Маланчук Іван	500.00
227	Цап Катерина	1,000.00
230	Савіцька Анастазія	500.00
234	Рабек Теодор	1,000.00
251	Горський Михаїл	1,500.00
268	Вудец Анна	1,000.00
272	Пажук Марія	1,000.00
276	Кмит Іван	1,000.00
276	Гера Григорій	500.00
277	Ґвоздж Катерина С.	500.00
297	Пельп Стефан Н.	1,000.00
305	Семенюк Яків	500.00
316	Татяга Яків	500.00
320	Шуляк Николай	1,000.00
350	Берлік Казьо	500.00
356	Русинський Тарас	500.00
361	Михалюк Петро	1,000.00
361	Микита Михаїл	583.97
361	Декайло Ольга	500.00
361	Савіцький Василь	500.00
361	Шуль Богдан	500.00
370	Фидишин Петро	1,000.00
379	Чайківський Ярослав	500.00
379	Чайківський Ярослав	500.00
388	Петрик Иосиф	500.00
397	Сенів Володимир	1,000.00
397	Сенів Володимир (Д. І.)	1,000.00
397	Сенів Володимир	500.00
397	Демяновський Микола	500.00
406	Зесковська Юліяна	1,000.00
413	Дичковська Павлина	500.00
430	Рудий Евген	500.00
459	Міґал Стефан	500.00
49	Яцьків Николай	750.00
465	Вілоґан Анастазія	1,000.00
465	Вілоґан Анастазія	500.00
473	Зубик Ксенія	1,000.00
	РАЗОМ	$52,833.97

ІНШІ ВИПЛАТИ З ФОНДІВ ЗАБЕЗПЕЧЕНЕВИХ:

Відійшли з грошевим виплаченням (енд.)	79,897.83
Виплати друкарні й книгарні	24,150.01
Грошеві звороти	11,464.89
Платня службовиків	8,781.76
Свобода за орган	8,600.00
Платня Головного Уряду	5,916.67
Виплати на реальностях в Джерзі Ситі, Ню Джерзі	4,515.14
Кошти Надзвичайних нарад Головного Уряду	3,885.20
Кошти подорожі й репрезентації	3,122.37
Друки й канцелярійні прибори	2,920.98
Федеральний і стейтовий податки за службовиків	2,640.22
Оплата шпитальна, хвороб. обезп. службовиків	2,104.70
Відсотки на закуплених бондах	1,529.52
Винагорода обласним організаторам	1,500.00
Кошти подорожі обласних організаторів	1,205.80
Друки й прибори для Відділів	1,137.18
Чинш за канцелярії у власному домі	1,000.00
Премія за реасекурації	764.21
Оголошення	595.00
Видатки на пошту	590.56
Актюар за оцінку грамот і статистики	553.00
Кошти окружних нарад	510.00
Пенсійні оплати службовиків	433.34
Загальна обслуга канцелярії	312.41
Лікарі за перевірку здоров'я нових членів	389.40
Стейтовий податок забезпечення службовиків	289.00
Оплата за українські видання	250.00
Винайм і обслуга машин IBM	246.66
Доплата на видання Енциклопедії Українознавства	232.00
Телефон	220.57
Заплата вкладок за дітей, котрих родичі померли	153.99
Виплата дивіденди членам	115.18
Асекураційні департаменти за дозвіл	111.00
Кошти при морґеджових інвестиціях	85.00
Спортова акція	56.00
Кошти контролі У.Н.С. в Канаді	50.00
Стейтовий податок обезпечення службовиків (комп.)	6.18
Асекураційні журнали й книжки	5.61
Разом	170,341.38

ПОВТОРЕННЯ

Інші виплати з фондів забезпеченевих	170,341.38
Виплати посмертних запомог	52,833.97
Разом	223,175.35

ВИПЛАТИ ДОПОМОГ З ФОНДУ БРАТСЬКОГО

Відд.:		Сума
7	Пальмер Олекса	35.00
8	Нісевич Іван	35.00
20	Крушельницька Анна	25.00
20	Когут Семен	35.00
20	Довга Тессі	25.00
20	Пригорський Иосиф	35.00
30	Бешада Павло	35.00
31	Касмарі Єлисавета	25.00
31	Скриньковський Іван	35.00
35	Пуцило Стефан	35.00
36	Дорофі Марія	25.00
37	Рекляйтис Анна	25.00
54	Павелчак Иосиф	35.00
56	Вербицький Петро	35.00
67	Глива Василь	35.00
83	Гриньків Михайло	35.00
94	Федорак Дмитро	35.00
94	Солодка Євдокія	25.00
96	Сіяк Іван	35.00
104	Ковакс Євгенія	35.00
106	Химка Ірина	25.00
107	Пилипчак Марія	25.00
109	Литвин Казимир	25.00
112	Волошин Марія	25.00
117	Микитин Катерина	25.00
121	Боднар Анна	25.00
122	Сидзинський Карло	30.00
123	Дубій Анна	25.00
123	Ковпак Пелягія	25.00
125	Лобойко Марія	25.00
131	Кіналь Володимир	35.00
144	Притула Текля	25.00
152	Голяк Іван	35.00
163	Курко Микола	35.00
171	Княс Анна	25.00
176	Лос Олександер	35.00
200	Сташків Марія	25.00
204	Кушман Лев	35.00
204	Балинська Євгенія	35.00
204	Ленчук Павло	35.00
206	Пригарська Марія	25.00
217	Грановський Василь	35.00
217	Качмарський Кость	35.00
217	Приймак Іван	30.00
223	Волоско Данило	35.00
223	Мельник Іван	35.00
233	Кульчицька Марія	25.00
238	Петрейко Григорій	35.00
238	Калиниченко Анастазія	25.00
240	Захарий Іван	35.00
241	Фірман Корнель	35.00
242	Комак Тессі	25.00
242	Найдук Марія	25.00
245	Галайдіда Антін	35.00
253	Харко Катерина	25.00
266	Бодак Данило	35.00
276	Сушинська Галина	25.00
280	Насінник Анна	25.00
288	Верета Микола	35.00
288	Тимко Андрій	35.00
291	Петришин Теодор	35.00
292	Коперта Микола	35.00
300	Коцюба Иосиф	35.00
379	Матковський Володимир	35.00
310	Ваймак Марія	25.00
325	Вішко Іван	35.00
327	Мицьо Мирон	35.00
337	Лазоренко Микола	40.00
339	Плаяник Теодор	35.00
339	Сорока Марія	25.00
339	Гаєвський Петро	35.00
346	Довгань Полікарп	25.00
354	Назарук Ольга	25.00
361	Боднар Матвій	35.00
361	Перетятко Андрій	25.00
361	Бобнар Матвій	35.00
361	Фарміґа Василь	35.00
364	Сіка Марія	25.00
364	Сірацька Текля	25.00
367	Васчко Панько	35.00
367	Лиско Павло	25.00
367	Лиско Катерина	25.00
379	Душна Анна	25.00
379	Васик Дмитро	35.00
385	Греськів Анна	25.00
388	Пінкович Анна	25.00
403	Піш Іван	35.00
406	Сайкевич Григорій	35.00
406	Угриновська Галина	25.00
437	Губач Михайлина	25.00
484	Лобушук Параскевія	25.00
490	Храневич Євгенія	30.00
39	Каменюк Ілько	35.00
39	Величко Михайлина	25.00
39	Вовелко Анастазія	25.00
104	Грабар Стефан	35.00
104	Мельник Марія	25.00
104	Масковита Анна	25.00
117	Корчинська Ксеня	25.00
155	Федчишин Дмитро	35.00
155	Колодій Микола	35.00
155	Гоманко Анна	25.00
155	Макар Іван	35.00
156	Давид Іван	35.00
174	Савчук Василь	35.00
427	Коріновський Василь	35.00
427	Лазорович Михайло	30.00
445	Бакун Василь	35.00
445	Масло Григорій	35.00
	РАЗОМ	$3,320.00

ВИПЛАТИ З ФОНДУ НАРОДНОГО:

Університет — Манітоба, Канада — стипендія	100.00
Пожертва на „Історію поселенців Канади"	100.00
Пожертва на Український Вільний Університет — Мюнхен	200.00
Пожертва на Український Літературний Фонд	50.00
Разом	450.00

ВИПЛАТИ З ФОНДУ ЗАХИСТУ:

Виплати на реальності в Кергонксон, Н. Й.	12,494.97
Разом	$12,494.97

ФЕСТИВАЛЬ НАЦІЙ

Коли в Ню Йорку на Світовому Конгресі делегати українських громад з різних країн і континентів манифестували єдність всіх українців, в Сейнт Полі українці Міннесоти об'єднано виступили на Фестивалі Націй, демонструючи свою організованість та гідно репрезентуючи культурні надбання українського народу.

Фестиваль відб у в с я в днях 9-12 листопада, в міській авдиторії під опікою Інтернаціонального Інституту. У Фестивалі взяли участь представники 34 націй, та коло 15 тисяч глядачів з губернатором стейту та високими достойниками влади включно.

Виступ української громади організувала управа Відділу УККА. Створений для цього окремий комітет під вмілим і енергійним головуванням секретаря управи пані Алиси Данилюк, вив'язався зі своїх завдань бездоганно. Члени комітету пані Ніна Булавицька і Ірма Корсунська підготовили виставку українського народного мистецтва, пані Катерина Спасик і Ольга Павлюк організували українську кухню. Панове Іван Вакіряк і Ананій Кушнір скоординували показ танкового мистецтва, а пані Павлина Гайдак заопікувалася демонструванням вишивання та писання писанок.

Виставка українського народного мистецтва, улаштована поруч українських мистецьких експонатів пані Процай і її дочок, була чи не найбільш імпозантною. Зі смаком і знанням нашого мистецтва, підібрані зразки різьб, вишивок, кераміки, писанок та традиційного українського печива, виявляли велич української культури і захоплювали глядачів своєю красою і прецизійністю. Гарне враження робили представники нашої молоді, одягнені в українські національні строї. Вони демонстрували мистецтво вишивання та писання писанок, передане їм їх батьками. Захоплення викликали також зразки українських мотивів, мальовані вправною рукою мистця О. Канюки.

Кожний, хто оглядав українську виставку, одержав інормативний листок в англійській мові „Українці", виготовлений управою Відділу УККА і мистецько оформлений мистцем Михайлом Михалевичем.

Не менше популярною була також українська кухня, організована місцевими Відділами СУА, УЗХ та сестрицтвами наших церков — парафій св. Михайла і Володимира і Ольги, де можна було набути смачні українські страви.

Завершенням нашого успіху на фестивалі була масова участь української молоді з її мистецькими гуртками: Балетна група „Черемош" під керівництвом студ. Мирона Дудинського, Балетна група МУН під керівництвом п. Ананія Кушніра, оркестровий квінтет — Ірена Михайльонка, Михайло і Юрко Кравці, Зенон Вдовичин і Богдан Лісович та надзвичайно приваблива група бандуристок — три сестри Вовк. Мистецькі виступи нашої молоді відбувалися кожного дня, а кожного вечора делегація молоді репрезентувала нашу громаду в т. зв. „Походї Націй". Одягнені в українські народні строї вони вітали присутніх за старим українським звичаєм, хлібом і сіллю на вишиваному рушнику, при чому керівник програми давав пояснення.

В загальному треба ствердити, що виступ нашої громади на цьому фестивалі завдяки наполегливій праці організаторів та їх помічників вдався і гідно репрезентував мистецтво і культуру українського народу. Активно працювали понад 10 осіб, зокрема наша молодь з різних парохій і організацій. Це був об'єднаний виступ нашої громади і саме в цьому його велич і успіх.

На жаль, в цій короткій статі неможливо згадати імена всіх, хто причинився до нашого успіху. Тому управа Відділу УККА складає признання і щиру подяку членам нашої громади за жертвенну працю і гідну репрезентацію українського народу та його культурних надбань.

Д-р Михайло Козак

Створено світове об'єднання українських педагогів

В рамах Світового Конгресу Вільних Українців відбулась в днях 11 і 12 листопада в Ню Йорку — Світова Виховно - Освітня Сесія.

Учасники окремої підкомісії цієї сесії вислухали звіт про сучасний організаційний стан українських педагогічних кадрів у вільному світі та визнали потребу координації діяльности існуючих крайових об'єднань українських педагогів.

Для тої цілі зібрані на сесії педагоги з різних країн українського поселення рішили покликати до життя Світове Об'єднання Українських Педагогів, яке буде працювати в рамах Української Виховної Системи.

Після вислухання проєкту статуту СОУП делегати українських педагогічних і становних об'єднань вибрали тимчасові органи СОУП.

До Тимчасової Президії СОУП ввійшли голови крайових об'єднань українських педагогів: від ОУП-ОУП-ЗСА — Ю. Назаревич, від СУУВ у Великобританії — д-р І. Марченко. Залишено місця в президії для представників православного шкільництва та об'єднань педагогів других країн, що зорганізуються у майбутньому.

До Тимчасового Секретаріяту СОУП (Виконного Органу), осідок якого визначено в ЗДА, були обрані: голова — А. Антонович, секретар — М. Ременюк, члени: О. Дуб, Ф. Любинецька, В. Мацьків, С. Стецик. Дальші члени можуть бути кооптовані в міру потреби.

За підкомісію Світового Об'єднання Українських Педагогів на СВОС:

Ю. Назаревич
голова

М. Губчак
секретар

ІНВЕСТИЦІЇ

Інвестовано в бондах	341,269.50
Інвестовано в морґеджах	37,723.63
Позички членам	7,350.73
Підвишка вартости реальности	953.75
Разом інвестовано в листопаді	387,297.61
Інші розходи в листопаді	239,440.32
Разом розхід в листопаді	626,737.93

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ

Готівка з кінцем жовтня 1967 р. осталася	474,413.32
Прихід за листопад 1967 р.	477,793.37
Разом	952,206.69
Розхід за листопад	626,737.93
Готівка з кінцем листопада 1967 р. осталася	325,468.76

БАЛЯНС

Стан Чинний

Готівка	325,468.76
Бонди й стаки	23,161,752.51
Морґеджі	8,888,699.54
Позички	514,681.03
Реальности	558,698.05
Машини друкарні	55,848.85
Разом	$33,505,148.74

Стан Довжний

Забезпеченевий фонд	32,837,901.05
Братський фонд	398,828.36
Сирітський фонд	143,173.60
Фонд Захисту	99,891.48
Фонд Наглої Потреби	25,354.25
Разом	$33,505,148.74

ІВАН КОКОЛЬСЬКИЙ,
гол. касир

ГОЛОВНИЙ УРЯД УНСОЮЗУ:

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ

Головний предсідник:
JOSEPH LESAWYER
81-83 Grand Street
Jersey City, N.J. 07303

Перший заступник головного предсідника:
STEPHEN KUROPAS
3301 N. Newland
Chicago, Ill. 60634

Другий заступник головного предсідника:
MARY DUSHNYCK
2104 Caton Avenue
Brooklyn, N.Y. 11226

Третій заступник головного предсідника:
BOHDAN ZORYCH
18 Leland Avenue
Toronto 18, Ont., Canada

Четвертий заступник головного предсідника:
WALTER Y. SOCHAN
81-83 Grand Street
Jersey City, N.J. 07303

Головний секретар:
JAROSLAW PADOCH
81-83 Grand Street
Jersey City, N.J. 07303

Головний касир:
JOHN KOKOLSKI
81-83 Grand Street
Jersey City, N.J. 07303

ГОЛОВНА КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ:

WALTER GALAN
7039 Limekiln Pike
Philadelphia, Pa. 19138

PETER PUCILO
10111 So. Artesian Avenue
Chicago, Ill. 60642

JOHN HEWRYK
327 McAdam Avenue
Winnipeg 4, Man., Canada

IVAN WASZCZUK
2846 Geneva
Dearborn, Mich. 48124

JOHN W. EVANCHUK
9312 Shermer Road
Morton Grove, Ill. 60047

ГОЛОВНІ РАДНІ:

TARAS G. SZMAGALA
7725 Selwick Dr.
Parma, Ohio 44129

TARAS SHPIKULA
5466 W. Haddon Avenue
Chicago, Ill. 60651

STEFAN HAWRYSZ
155 Erdenheim Rd.
Philadelphia, Pa. 19118

MYRON KUROPAS
1752 N. Normandy Ave.
Chicago, Ill. 60635

WASYL DIDIUK
142 A Grenadier Rd.
Toronto 3, Ont., Canada

ANNE DUBAS
771 Sanford Avenue
Newark, N.J. 07106

WALTER ZAPARANIUK
1211 Downer Avenue
Utica, N.Y. 13502

DMYTRO D. POPADYNEC
3323 Zotique St.
Montreal 36, Que., Canada

ANNA CHOPEK
117 Greenfiel Rd.
Mattapan, Mass. 02126

MARIA DEMYDCHUK
416 — 17th Street
Brooklyn, N.Y. 11215

HELEN OLEK
2151 N. Lorel Avenue
Chicago, Ill. 60639

JOHN ODEZYNSKY
5909 N. Camac Street
Philadelphia, Pa. 19141

MICHAEL DANYLUK
5815 Clinton Avenue
Minneapolis, Minn. 55419

ANDREW JULA
15 Sands Avenue
Ambridge, Pa. 15003

УСЯ ЦЬОГОРІЧНА КОЛЯДА НА ХАРИТАТИВНУ АКЦІЮ ЗУАДК!

Пожертви висилати: UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE
5020 OLD YORK ROAD PHILADELPHIA, Pa. 19141

Боффало, Н. Й.

У 50-РІЧЧЯ УКРАЇНСЬКОЇ РЕВОЛЮЦІЇ І 25-РІЧЧЯ УПА

Урочиста програма відзначення ювілейних дат тривала від 25-го листопада до 3-го грудня 1967 р. і відбулася при численній участі старшого громадянства і молоді.

Виконання програми розпочалось в суботу 25 листопада спеціяльною авдицією на щоденній радіопрограмі п. В. Щарвана. Вечором того ж дня відбувся великий український концерт в залі Кляйнгенс Мюзік Голл в присутності коло девятьох сот осіб.

Концерт відкрив голова святкового комітету д-р Н. Процик. Американський і український національні гимни виконав мішаний хор „Дніпро" з Клівленду. Головну промову виголосив конгресмен Т. Дульский, а програмою проводила п. Ірина Лаврівська.

В програмі виступив хор „Дніпро" з Клівленду, під управою диригента Е. Садовського. Хор з успіхом відспівав багато українських пісень, а в тім і композиції Е. Садовського, виступаючи в трьох відмінах — як мішаний хор і окремо жіночий та чоловічий хори.

Чоловічий хор „Бурлаки" з Боффало, під проводом диригента Ю. Лаврівського, відспівав кілька українських пісень.

Молоденька, талановита піяністка — Клавдія Гоца, відограла фортепіянові сольо.

Танцювальний ансамбль СУМ-у „Верховина" з Торонта виконав народні танки „Гуцулка" і „Гопак", виказуючи добру технічну форму і темперамент. Керівник — Ярослав Клунь.

Цілість мистецької програми була на високому рівні і спричинилася до загального успіху ювілейних урочистостей.

В неділю 26-го листопада відправлено в українських церквах богослуження в намірення українського народу, а духовні отці виголосили відповідні проповіді. В цім же дні, о год. 3-ій по полудні відкрито в окремій залі укр. дому „Дніпро" в Боффало виставку експонатів, пов'язаних з визвольною боротьбою українського народу. На відкритті виставки перетяв стяжку і виголосив цікаву промову голова ЦК АБН і прем'єр останнього українського уряду на рідних землях Ярослав Стецько. Оформлення виставки виконав мистець М. Борачок. Виставка була відкрита щодня, протягом ювілейного тижня. В середу 29 листопада в рамах ювілейної програми відбулися в одній із заль місцевого університету сходини студентів, на яких проф. історії клівлендського університету — Ю. Сединський виголосив доповідь про сучасне положення на Україні.

В суботу 2-го грудня, о годині 7-ій вечора відбувся в залі Атлетік клаб Бенкет, яким проводив адвокат А. Дякун. В бенкеті, крім українців, взяли участь представники американського громадянства, і організацій поневолених націй. Головну промову виголосив голова ЦК АБН п. Ярослав Стецько. Промовляв відомий американський політичний діяч п. Едвард О'Конор і представник мейора міста. В мистецькій частині виступив з успіхом жіночий квартет „Верховина" з Торонта під проводом пані Глібович, а з рецитаціями виступала п-нна Рената Волинець.

Ювілейні святкування в Боффало закінчилися академією в укр. домі „Дніпро" 3-го грудня 1967 р. Академія розпочалася о год 5-ій по полудні при переповненій публікою залі. Академію відкрив голова Святкового Комітету д-р Н. Процик, а національні гимни виконала оркестра СУМА з Боффало. Доповідь пра 50-річчя Укр. Революції виголосив — член Центральної Ради інж. В. Потіщко, а доповідь про дії УПА — старшина УПА Лев Футала.

Дві інсценізації виконали — пластові новачки під проводом пл. сен. О. Чмоли і пластові новаки під проводом пл. сен. Я. Пришляка. Укр. народний танок виконав ансамбль СУМА з Боффало під проводом Ю. Гудемяка. Хор „Молоді Бурлаки" відспівав кілька пісень під проводом М. Проценка. Фортепіянові точки успішно виконали молоденькі учні музичної школи п. Т. Депутат, Зірка і Петрусь Блендонгі і Наталка Самотовка. Добре запрезентувалися в скрипковому дуеті молоді музики — Юра Лисенко і Адріян Ціолка, які під акомпанієм Богдана Чмоли відіграли три малі симфонії — опус 109 Ч. Дакля.

Декорації сцени виконав мистець М. Борачок.

Ювілейним святкуванням в Боффало надала особливого кольориту та обставина, що вони були переплітані демонстраційними протестами проти прибуття до Боффало в дні 24 листопада московських пропагандистів, які відкрили тут свою місячну „педагогічну" виставку в рямцях „Культобміну", про що вже писалося в укр. і американській пресі.

С. К.

Англомовна історія канадійських українців Ольги Войценко

Автори серії Канада Етніка дають перші примірники своїх праць на засіданню Комісії для відзначення 100-річчя в Вінніпеґу 22-го листопада, 1967. На знимці зліва направо: Ольга Войценко, авторка книжки „Ди Юкреінієнс ін Канада", Джан Фішер, головний сентеніяльний комісар, Джуді ЛаМарш, міністер внутрішніх справ у федеральному уряді, й суддя В. Дж. Ліндал, автор книжки „Ди Айслендерс ін Канада".

Дня 1-го грудня відбулося в приміщенні Українського Народного Дому в Вінніпеґу, зібрання Української Вільної Академії Наук, на якому Ольга Войценко виголосила доповідь на тему „Проблеми історії українців Канади".

Даруючи Бібліотеці УВАН один із перших примірників своєї найновішої англомовної книжки Українці в Канаді (**The Ukrainians in Canada**) доповідачка проаналізувала труднощі, з якими зустрічається історик українського життя в Канаді, а саме: брак центрального українського архіву й бібліотеки в Канаді; брак монографічного опрацьовання поодиноких ділянок українсько-канадійського життя; недоступність деяких джерел, що находяться в приватних збірках; недостатнє зведення історичних даних із української преси, журналів, тощо.

В деяких ділянках авторка мусіла опиратися на свій „Літопис українського життя в Канаді" з річників „Українського Голосу", на жаль, вона його покищо довела тільки до 1935 р. Інші українські часописи досі не здобулися на систематичну збірку історичних матеріялів, хоч би в формі індексу тематичного чи назовничого.

Працюючи над своєю книжкою, авторка була обмежена часом, виконуючи всю працю поза урядовими годинами у видавництві „Тризуб". Окремою проблемою була справа здобуття фінансів на видання цієї праці. Все ж, доцінюючи її наукову вартість, Комісія Століття в Оттаві й Федерація Етнічної Преси в Канаді прийняли її до серії Канада Етніка. Комісія Століття призначила $2,000. на часткове покриття коштів друку. Крім цього, меценат культурних підприємств, заслужений піонер українського життя в Канаді, Петро Гаврисишин, причинився теж сумою тисячею долярів на покриття друку. Решта довгу друкарні Видавничої Спілки „Тризуб" — авторка сподівається покрити з продажу цієї книжки, в переконанні, що книжка викличе відповідне зацікавлення серед англомовної публіки в Канаді. Це тимбільше, що від часу появи праці С. Г. Янґа в 1931 р., ця книжка дальша синтетична англомовна студія про українську групу в Канаді, яка охоплює важливіші ділянки її життя.

Після доповіді відбулася дискусія, в якій приймали участь К. Антонович, М. І. Мандрика, М. Боровський, та ін. Всі погоджувалися з думкою, що це важлива поява в українсько-канадійській історіографії та вітали авторку з її черговим успіхом.

Б. Г. С-р

Ню Гейвен, Коннектикат

АКАДЕМІЯ НА ПОШАНУ МИТРОПОЛИТА АНДРЕЯ ШЕПТИЦЬКОГО

Українська Рідна Школа ім. Митрополита Андрея Шептицького в Ню Гейвені вшанувала свого Великого Патрона Святочною Академією.

Відбулася вона в неділю 10-го грудня ц.р. в залі Української Католицької Церкви. Започаткував її хор Української Католицької Церкви в Ню Гейвені під диригентурою С. Саворського піснею - молитвою „Боже Великий Єдиний".

Академію відкрив вступним словом д-р Михайло Снігурович, який сказав, що вшановуючи Митрополита Андрея, вшановуємо всіх князів нашої церкви, які ціллю свого життя поставили собі служити Богові й Україні. Святочну доповідь виголосив мґр. Михайло Бойко. Темою його доповіді було „Митрополит Андрей Шептицький — приятель молоді". З черги діточий хор нижчих кляс школи відспівав три пісні „Маєм школу", „Пісня хвали" (муз. о. Й. Кишакевич), „Хорал" (муз. З. Лисько).

По перерві другу частину програми розпочато дуже вдало переведеною інсценізацією поеми Івана Франка „Каменярі", у виконанні: Я. Гладкого, абсольвента, та Р. Дубецького, І. Заковоротного, Ю. Лисяка, Р. Лисяка, І. Мандича і М. Снігуровича, добрих учнів школи; фортепіянове сольо „Українську думку ч. 1." В. Брисовського, відіграла Люба Гіна, абс. шк., учениця пані Софії Попель; „Іржавець" Т. Шевченка продеклямувала Романа Лаврович, абс. шк., „Рідний Край" Г. Чупринки — мелодеклямацію — виголосили Р. Гладка, О. Лучинська і В. Слюсаренко — при фортепіяні Р. Гіна. Перед кожною поемою літературний вступ відчитала Анна Бродич, абс. шк. Згаданий вище хор відспівав: „Через поле широкеє" та псалом „Господи Силою Твоєю". Співом усіх присутніх „Боже вислухай благання" закінчено цю гарну імпрезу. Декорацію до інсценізації „Каменярів" виконав А. Стадник.

РАДИМО ПРОЧИТАТИ

Вийшла друком ілюстрована літературна газета „ВОЛОСОЖАР" (для слов'янських читачів). Ціна 15 центів, річна передплата — на 1968 р. — 2 дол. Адреса:
WOLOSOZAR, P.O. Box 472
Vineland, N.J. 08360. USA

Христос Рождається!

ХРИСТОС РОДИВСЯ!
Веселих Свят і Щасливого Нового Року —
Всім Рідним, Членам КЛК, Пластункам, Пластунам, Приятелям і Знайомим, з поворотом з В'єтнаму
— бажає —
ІВАН РОМАН ДУРБАК (Трой)

Подяка

З нагоди одержання І нагороди на Літ. Конкурсі в Чікаґо за повість
„ВОРОГ НАРОДУ"
ми від душі дякуємо Правлінню УЛФ ім. І. Франка в Чікаґо, Фундаторам, Членам Жюрі, Організаторам Конкурсу й Урочистої Академії вручання літ. нагород 3 грудня 1967 р. та Укр. Громаді Чікаґо в цілому.
ВЕСЕЛИХ СВЯТ І СПРАВДІ ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!
Згідно з нашою декларацією на згаданій Академії ми вносимо: 50 дол. на Укрлітфонд ім. І. Франка в Чікаґо, 25 дол. на Секретаріят СКВУ та 25 дол. на УНРаду.
О. ЗВИЧАЙНА та М. МЛАКОВИЙ

З НАШИХ БУДНІВ

СВЯТО НА ДУШІ

Це діялося в таборовій ері нашої історії, в одному з так званих ДП-центрів. У таборовому театрі, що приміщувався в ґаражі, відбувалось якесь патріотичне свято, при масовій участі громадянства, з довжелезною, розуміється, програмою. Вкраз скінчилися промови і концертова частина свята, а після короткої перерви мала бути ще й театральна —інсценізація Шевченкових поем чи щось подібне.

У тих давно відгомонілих часах ще не друкувалися такі чепурні, концертові програмки, як сьогодні, і перерву, звичайно, заповідалося зі сцени. Так і тим разом ведучий програму пан меценас (а може це був маґістер, — тоді вибачайте на слові) звернувся до майстра сцени, що навинувся йому під руки, з такою директивою:

— Пане Василю, а вийдіть но перед публіку і проголосіть перерву!

В цьому місці дозвольте схарактеризувати кількома штрихами отого пана Василя. Була це людина гарячого, патріотичного серця, що просто рвалася до народної роботи! Крім гарячого серця, він ще мав злоті руки — знався на електриці, столярстві, декораторстві тощо, і тому його завжди вибирали до різних комітетів, хоч ніколи не наділяли відповідальними функціями. Та й він сам не висувався на фронт чи на сцену, а працював тихо-скромно, за кулісами, так би мовити.

Тож, коли сам пан меценас дав йому зненацька директиву вийти перед публіку, стати віч-на-віч усіх таборян і проголосити перерву, то це був для нашого пана Василя свого роду шок, або велике потрясення! Мов не своїми ногами викарабкався перед сценічну раму, блідий-блідий, як смерть, повів розгубленим поглядом по авдиторії і, заїкуючись, видушив із себе:

— А тепер . . . прошу панства . . . ще не вмерла Україна!

Розуміється — вийшов скандал і „сміх на залі", і бідного Василя натягали потім за цей єдиний хіба в його житті сценічний „виступ", аж поки не виїхав до Америки. Коли ж друзі-приятелі спитали його, як це сталося, що він так фатально забувся, пан Василь, подумавши хвилину, відповів:

— Ні, я не забувся! Я добре пам'ятав, що маю сказати, але якийсь біс підшепнув мені грішну гадку: „Коли тебе, селепе, зустріло таке вирізнення, що тебе поставили на фронті, перед усім народом, то ти не говори людям про перерву, бо це кожний дурень потрапить. Ти скажи їм щось патріотичне, що підняло б їх на дусі! От я й послухав цього підшепту і . . . пальнув дурницю.

Цей припадок пригадується мені завжди, коли приглядаюся нашим національним святам чи всенародним маніфестаціям. Інакше сприймають їх аранжери чи архітектори таких свят — або так звані політики, інакше народ або люди з народу. Для перших — це звичайна рутина, як кажуть американці, або ще одна нагода пописатися своєю ерудицією, знанням, красномовством або виграти політичну карту. Для других — людей з народу, це хвилююче свято душі й патріотичного піднесення, якого ми були свідками під час Світового Конґресу Вільних Українців.

Ікер

● У Совєтах голосно розреклямовано новий модель автомобілю „Волга". Від 10-х років у первісному моделі того авта не переводили ніяких змін ані новостей. Тепер двома змінами на краще будуть подвійні гальми та автоматичне огріване повітря зимою, щоб не замерзали вікна. Ціна, як і раніше, буде 5,600 рублів, себто 6.200 дол., а продукуватимуть „Волгу" знову не більше, як по 100.000 штук річно і діставатимуть її тільки комуністичні „совбури".

Замість квітів на могилу
бл. п. **РОМАНА ДУДАКА**
складаємо 25.00 долярів
на Світовий Конґрес Вільних Українців.
●
Родині Покійного висловлюємо глибоке співчуття.
В. і П. КУЧКУДА
І. і А. НАСТЮК
О. ТАРНАВСЬКА

ПОДЯКА

Рівно рік тому, відійшов від нас на Віки
наш Улюблений МУЖ і БАТЬКО
бл. п. ІВАН ПОНЯТИШИН

Його Тлінні Останки спочивають далеко від рідної України, яку Він так щиро любив і в силу своїх спроможностей допомагав їй визволитися від ворога. За це нашого Тата і Мужа поважали численні Його Друзі і Приятелі, які з болем у серці проводжали Його в останню путь, до місця Вічного Спочинку в Каліфорнії. Багато Приятелів і Знайомих прислали нам щирі листи-співчуття з Трентону (Америка), з Канади та з інших місць. У кількох місцях були замовлені Його колишніми Побратимами заупокійні Служби Божі.

Цим шляхом ми, члени родини бл. п. Івана Понятишина, що залишилися в глибокому смутку, виносимо щиру подяку всім тим відомим нам і невідомим Друзям і Приятелям, які в той чи інший спосіб виявили свою пошану до пам'яти Покійного. Щиро дякуємо отцям-священикам, церковним хорам і всім, хто брав участь у похороні та в Панахидах за світлу пам'ять нашого Найдорожчого. Хай Господь нагородить усіх Вас довгим і щасливим життям, а нашому Татові, Мужеві і Тестеві, подасть вічний спокій у кращому світі!

АННА — дружина
ЛЕСЯ з мужем КЕЙДІ
ЛЮБА з мужем КЕСКІ — діти

УКРАЇНСЬКИЙ КОНҐРЕСОВИЙ КОМІТЕТ АМЕРИКИ
ВІДДІЛ ПАССЕЙК - КЛІФТОН, Н. Дж.
ділиться з Українською Громадою сумною вісткою про перехід у Вічність
в дні 8-го грудня 1967 р. на 83-му році життя
СВОГО ПОЧЕСНОГО ГОЛОВИ

✠

о. МИКОЛИ ПРИТУЛЯКА

бувшого капеляна українських галицьких полків австро-угорської армії, бувшого катехита середнього і народного шкільництва, а на усе, бувшого носія освіти, знання та національної свідомости в глухі, забуті села Бойківщини, де зорганізував понад сорок читалень „Просвіти" + приготовив ґрунт з якого виросли сотні геройських воїнів УПА.

Хай американська земля буде Йому пером — українському священикові-патріотові.

УПРАВА

СПОРТ

редагує В. СОКАН

ІВАН ДУРБАК ВЕРНУВСЯ З В'ЄТНАМУ

Управа Карпатського Лещетарського Клюбу Ню Йорк передала нам вістку, що член КЛК Іван Дурбак вернувся з військової служби у В'єтнамі. Іван Дурбак був тенісовим першуном УСЦАК спершу в групі юнаків, а опісля в групі чоловіків. Можна сподіватися, що наступні тенісові першості УСЦАК на Союзівці знова матимуть в особі Івана Дурбака сильного претендента на лаври першуна чоловіків 1968 року.

„ТРИЗУБ" — „ФЛАЄРС" 2:2

Балтимор, 10-го грудня 1967. — В цих мистецьких змаганнях Американської Футбольної Ліги, що відбулися в дощову погоду на розмоклому грищі, втратив „Тризуб" одну цінну точку. Перші ворота для „Тризуба" здобув Полета, опісля вирівняв Волш для „Флаєрсів", а в короткі після того Полета з подачі Пасаче здобув ведення 2:1 для „Тризуба". В другій півгрі господарі вирівняли, коли Тарнавський вибіг задалеко в поле. В нашій першій вістці подано похибково, що ці ворота до „Тризуба" впали з карного.

Дві філядельфійські газети, „Деллі Ньюз" і „Філядельфія Інквайрер" помістили знимки панни Маріянни Сухенко, прибраної в регалії „Міс Сакер" та з трофеєм в руках. Разом зі знимкою подано, що М. Сухенко була вибрана „Міс Сакер" під час змагань „Юкрейніен Нешенелс" у Конвенційній Залі в Атлантік Сіті. Маріянна Сухенко, красуня з Еджелі біля Брістолю, здобула два роки тому титул „Міс Союзівки" на конкурсі краси на Союзівці.

„Тризуб" має тепер близько трьох тисяч долярів недобору, тому дальша доля „Тризуба" як і його участи в змаганнях за Чашу ЗДА залежить у великій мірі від піддержки, яку одержить дружина в дальших змаганнях, тобто від числа глядачів. Симпатики „Тризуба" і наше ширше громадянство повинні вможливити „Тризубові" вести дальшу працю у спорті і пропаґанді українського імени на сторінках американської преси.

Я. Т.

— о —

„ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ" — „СКАТС-АМЕРІКЕНС" 3:2

Карні 17 грудня. — В цьому дні футболісти „Ч. Січі" добилися гарних успіхів. Всі три дружини (50 футболістів) відбули визначені змагання на виїздах і всі вони здобули перемоги.

Перша дружина, замість лігових змагань в Балтиморі, зустрілася зі „Скавтс-Амерікенс" в стейтовому чвертьфіналі гор за Чашу ЗДА на площі Ганел Овал в м. Карні. Перша половина закінчилася гарним для січовиків висідом 3:0. Голі для „Ч. Січі" стрілив Чіфітелі з подач: Каздоби, Яковини і Чижовича в 2-ій, 28-ій і 37-ій хвилинах. В другій половині завзяті шкоти заграли значно гостріше і навіть брутально, завдяки чому здобули два голі, з цього одного з карного. Склад „Ч. Січі: Яблевський, Воробець, Німерчинський, Каздоба, Бест, Кремоніні, Воканті, Ніколіч, Чіфітелі, Чижович, Яковина, В. Вільчак, Снилик, Бутенко, Касіяненко.

„Чорноморська Січ" (аматори) — Португальський СК 1:0.

Свої чергові мистецькі змагання Прем'єр Дивізії Шейфер Ліги, виграла „Ч. Січ" із сильним португальським клюбом 1:0. Переможнього голя для „Ч. Січі" стрілив Юрій Чапля. Після тієї перемоги „Ч. Січ" займає 4-те місце в показнику табелі гор в Прем'єр Дивізії.

„Чорноморська Січ" (юнаки) — „Санта Крос" (юнаки) 4:2.

Юнаки „Ч. Січі" започаткували успішно сезон в Юнацькій Дивізії Шейфер Ліги, в якій виступає 11 клюбів. В цій першій зустрічі, що відбувалася на виїзді в м. Пассейку, молоді січовики перемогли своїх одноліткіів із „Санта Крос" 4:2. Голі для „Ч. Січі" здобули: Копичук, Юркевич, Вишинський і Ткач. Менаджером юнацької дружини є п. Іван Савицький, заступником п. Б. Копичук.

Календарець гор „Ч. Січі" в сімковому турнірі.

Черговий сімковий футбольних турнір Шейфер Ліги розпічнеться в Арморі в м. Петерсоні в п'ятницю, 5-го січня, о год. 7.30 вечором. В цьому вечері „Ч. Січ" відбуде змагання з польською дружиною „Вісла" Пассейк. Чергові гри:

12-го січня „ ЧСіч — Молфета; 19 -го січня „Ч . Січ" — Санта Крос; 26-го січня „Ч. Січ" — Гунгарія, Н. Й. 2-го лютого „Ч. Січ" — Доверс, СК; 9-го лютого „Ч. Січ" — Гобокен, ФК; 16-го лютого „Ч . Січ" — Скатс-Амерікенс СК; 23-го лютого „Ч. Січ" — Португальський СК; 1-го березня „Ч. Січ" — Грецький СК, Ню Йорк.

Великі Карналові Вечерниці, на яких виберуть найпопулярнішу спортовку „Ч. Січі", відбудуться в залі Фальконс при 786 20-ій вулиці в Нюарку 27 січня 1968 р. Квитки вступу можна вже набувати в домівці „Ч. Січі" і в крамниці „Дніпро" при Сенфорд Евеню.

О. Твардовський

— о —

„ТРИЗУБ" — „ЛАНСЕРС" 2:1

Філядельфія, 17-го грудня. — Почесний викоп м'яча виконала „Міс Сакер" 1968 року, колишня „Міс Союзівка" панна Маріянна Сухенко. З її удару м'яч полетів далеко, а за ним і черевичок Маріянни, яку глядачі нагородили рясними оплесками. Був це одинокий ясний момент перед змаганнями, бо серед глядачів рознеслася вістка, що „Тризуб" грає без Ферейри і Полети, внаслідок чого настрій серед симпатиків був дуже мінорний. Цей настрій ще погіршився, коли рочестерці здобули ворота вже на 15-ій хв., а вслід за цим і перша півгра закінчилася з вислідом 0:1.

В другій півгрі „Тризуб" примінив стратегію тотальної офензиви. До атаки пішли всі змагуни, за виїмком Тарнавського. Перші ворота здобув для „Тризуба" новий змагун Мегль на 50-ій хвилині. Після них гра велась дальше виключно під воротами „Лансерс". Вирішні ворота здобув для „Тризуба" Пасаче на 84-ій хв. При здобутті обох воріт найбільше помічними були Трик, Педра і Каранца.

Про нового змагуна „Тризуба", студента Темпел Університету у Філядельфії Мегля появилася 15-го грудня велика стаття із кількома піднаголовками на сторінках „Темпел Юніверзіті Ньюз". В ній мова про захоплення та гордість Мегля із того, що він грає в дружині „Юкрейніен Нешенелс". Коли взяти під увагу, що цю газетку читає 20.000 молодих інтеліґентів, то й не важко усвідомити собі, яку велику працю для пропаґанди доброго імени „Юкрейніен Нешенелс" виконала ця стаття. Але це лише маленька частина тих вісток, які появляються постійно про „Тризуб" на сторінках англомовної преси.

Глядачів на змаганнях „Тризуба" було 500, за вступи яких мав „Тризуб" не цілих 800 дол. Згідно із приписами АФЛіги ци. 00 дол. одержали „Лансерс", так що на оплату змагунів „Тризуба", на винайм площі, на податки і забезпечення і т. п. вже не остало нічого. Коли ж від числа 500 глядачів відняти понад сотню неукраїнців та другу сотню дітей і молоді, то остане всього 300 осіб наших дорослих громадян, які прийшли в гарний соняшний день на ці змагання „Тризуба". Чи наше громадянство справді аж так мало зацікавлене у вдержанні репрезентативної дружини, якій завдячуємо те, що впродовж ряду років вже сотні разів появляється ім'я „Юкррейніенс" на сторінках англомовної преси?

Я. Татомир

— о —

УСК — „Б. В. ГОТЧЕ" 3:3

Ню Йорк, 17 грудня 1967. — Мистецькі змагання УСК-у і „Б. В .Готче" завжди належали до найзавзятіших. Доказом цього був факт, що вже в першій півгрі по обох сторонах перші ворота впали з карних ударів. Виконавцем карного для УСК-у був досвідчений МекКулі. Опісля другі ворота для УСК-у стрілив на 34-хвилині гри Ганнавей після прориву з віддалі 16 метрів. Ця гостра „бомба" дала найкращі ворота дня. Коли УСК, як здавалося, вів впевнено до перемоги, німецька дружина рушила до завзятої атаки, що принесло їй не лише вирівняння, але й перевагу 3:2. У втраті цих двох воріт провинився воротар Герлі, коли він зле устався до вільного, що його стріляли німці попри „мур", та оборонець Дж. Янг, який дав себе змилити і не покрив німецького напасника.

По перерві гра набрала ще більшої гостроти, в якій дефензивні змагуни „Б. В. Готче" не шукали за м'ячем, але таки за змагунами УСК-у, а спеціяльно за Дімейном, провідником нападу, якого важко контуженого знесено з грища. Місце Дімейна зайняв Чорний, який вив'язався добре зі свого завдання. На брутальну гру німців не реагував зовсім суддя Рогулі, так що і після контузії Дімейна німці продовжували цей самий спосіб гри. На 62-ій хвилині з гарної акції нападу УСК-у впали треті ворота для УСК-у .Сильну подачу горою переніс Ганнавей в долину, і в тому часі набіг на цей м'яч Фінні і післав його гострим стрілом в сітку німців.

УСК резерва — „Б. В" Готче" рез. 1:2.

І. Дзядів

Ню Гейвен, Конн.

ЛИСТОПАДОВА АКАДЕМІЯ ПРИСВЯЧЕНА ЗЕЛЕНІЙ БУКОВИНІ

(М. Я.) — 49-ту річницю Листопадового Зриву започатковано Богослуженнями в намірені українського народу в обох українських церквах. По Богослуженнях відправлено Панахиди за поляглих героїв за волю України. Того самого дня, в неділю 29-го листопада, відбулася в залі Української Католицької Церкви Святочна Академія. Розпочалась вона американським гимном, що його відіграла О. Цибрівська та українським, що його відспівали усі присутні. Академію відкрив і вступне слово виголосив д-р Михайло Снігурович, голова УККА, Відділ Ню Гейвен. Голова зазначив, що цю академію присвячується зокрема подіям на Буковині не тільки тому, щоб краще запізнати громадянство із цією прегарною частиною нашої розлогої країни, але теж тому, щоб підчеркнути беззаперечну українськість цієї землі в обличчі нових імперіялістичних зазіхань румунів так червоних як і других мастей на цю пранашу землю.

Перебіг листопадових подій на Буковині і прегарну аналізу їх подав головний промовець д-р Іван Новосівський. В мистецькій частині оркестра Юного СУМА під керівництвом Володимира Фіцаловича відіграла В'язанку стрілецьких пісень. Проф. Юрій Цибрівський і його учениця Лариса Садівська відіграли на два фортепіяни Моцарта „Концерт — д-моль, К. V. 466, другу частину". Михайло Лісевич продеклямував „Вітри і бурі" О. Олеся. З черги був монтаж, мелодеклямація „Ужгород", „Чернівці", „Львів - Лев на сторожі" — всі три вірші Р. Завадовича у виконанні: Люби Гіни, Анни Бродич і Роми Лаврович при фортепіяновому супроводі Орисі Цибрівської. Український Національний Хор під диригентурою Мирослава Палидовича відспівав: „Коли ви вмирали", „Засяло сонце золоте" І. Недільського і „За рідний край" — акомпан'ювала О. Цибрівська. Співом всіх присутніх „Не пора" закінчено академію. Оформленням сцени займався К. Креховецький і В. Гачкевич.

-ватИ

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

СУБОТА, 30-го ГРУДНЯ 1967 р.

ВУНСАКЕТ, Р. Ай. Річні збори Т-ва ім. І. Франка — 241 Відд. о год. 2-ій по пол. в залі під ч. 74 Герис Евеню. Порядок зборів: Вибір нової Управи на 1968 рік, фінансовий звіт, звіт делеґата з СКВУ і інші справи. Проситься членство обов'язково прибути. — Управа.

ПОНЕДІЛОК, 1-го СІЧНЯ 1968 р.

КЛІВЛЕНД, Огайо. Річні збори Б-ва св. Василія Великого — 364 Відд. о год. 2-ій по пол. в УНДомі, 3161 E. 93rd St. На порядку дня: Звіти Управи і Контр. Комісії та вибір нової управи на 1968 рік. По зборах відбудеться перекуска. В неділю 31-го грудня ц. р. відправиться Панахида за померлих членів нашого Відділу, по 2-ій Службі Божій в церкві Преч. Діви Марії. — В. Брезду, предс., М. Сенти, кас., Вол. Владика, фін. секр.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

НИКОЛАЙ КОЦАН, член Товариства Запор. Січ — 21-ий Відд. УНС в Джансон Сіті, Н. Й., помер несподівано 5 листопада 1967 р. на 49 му році життя. Полишив у смутку дружину, 2 синів, батька Николая, брата Петра. Батьки походили з с. Улюч, Зах. Украна. Похорон відбувся 8-го листопада 1967 р. на цвинтар Кальварія, Джансон Сіті, Н. Й.
Вічна Йому Пам'ять!
Управа

ПЕТРО ПАСНАК, ст., довголітній член і був. предсідник Б-ва св. Йосафата — 217 Відд. УНС в Рочестері, Н. Й., помер 21 листопада 1967 р. Полишив в смутку дружину Анну, сина Петра одруженого, доньку Елізабет зам. Лаваре, сестру Катерину Матковську в Канаді, брата в краю, 6 внуків. Походив з с. Путятинці, пов. Рогатин, Зах. Україна. Належав до Б-ва св. Йосафата і до Укр. Амер. Клюбу та Transist Corp, Union No. 282, де працював впродовж довгих років. Похорон відбувся 25 листопада з укр. кат. церкви св. Йосафата, де місцевий парох відправив Заупокійну Сл. Божу. Похоронено Покійного на Holy Sepulchre Cemetery.
Вічна Йому Пам'ять!
В. Колданський, секр.

СТЕФАН КОСТІВ, довголітній член Т-ва Клюб Поступовий — 70 Відд. УНС в Джерзі Сіті, Н. Дж., помер 17-го жовтня 1967 р. на 79-му році життя. До УНС вступив в 1916 р., був довгий час контролером 70 Відд., членом УНДому, членом УККА і був добрим парафіянином. Походив з с. Хомів, пов. Радехів, Зах. Україна. Полишив в смутку сина, 2 дочки, брата, 3 сестри, дві в Україні і 2 внуків. Похорон відбувся 21 жовтня 1967 р. з пох. заведення І. Ковальчика до Укр. Кат. Каплиці св. ап. Петра і Павла, а відтак на цвинтар Holy Cross Cemetery, North Arlington, N.J.
Вічна Йому Пам'ять!
П. Костик, секр.

КСЕНЯ ДАНІЛОВІЧ, довголітня членкиня Б-ва св. Василія Великого 364-ий Відд. УНС в Клівленді, Огайо, померла по короткій недузі 24 вересня 1967 р. в Клівленді, Огайо. Покійна походила з с. Сілець, Сокальського пов., Україна. Залишила в глибокому смутку мужа Теодора, 2 дочки: Анну, Марію, сина Володимира, 4 внуки, зятя і невістку. Вся родина належить до УНС. Покійна належала до Союзу Українок і була секр. свого Відділу та членкою Б-ва Апостольства Молитви. Похорон відбувся 24 вересня з укр. кат. церкви Преч. Діви Марії, а відтак на цвинтар св. ап. Петра і Павла, Парма, Огайо, при участи родини, приятелів та членів Б-ва.
Вічна Їй Пам'ять!
Б. Владика, секр.

КАТЕРИНА ҐВОЗДЬ, членка Б-ва св. І. Хрестителя — 277 Відд. УНС в Гартфорді, Конн., померла на 50 р. життя, 12 листопада 1967 р. Покійна — примірна громадянка, членка С-ва при укр. кат. церкві св. Михаїла в Гартфорді. Залишила в великому смутку мужа Івана, 2 доньки: Маріянну і Христину, брата о. Г. Саґана — пароха в Честер, Па., сестру Йосифу і батька Івана Саґана. Похорон відбувся 15 листопада 1967 р. при участи родини і численного громадянства з церкви св. Михаїла в Гартфорді, Конн, на укр. цвинтар в Гластонбері.
Вічна Їй Пам'ять!
Управа

ВАСИЛЬ МАНДЗЮК, член 46 Відд. УНС в Ню Йорку, Н. Й., урodж. 12 лютого 1885 р. в Гаях, пов. Львів, помер по довгій недузі, 28 листопада 1967 р., проживши 82 роки. До УНС належав від 1924 р. і був активним членом. Полишив у смутку дружину Ольгу і дочку Мирославу. Похорон відбувся 1 грудня 1967 р. з похоронного заведення П. Яреми до укр. правосл. церкви Всіх Святих, при 11-ій вул., а відтак на цвинтар Оливна Гора.
Вічна Йому Пам'ять!
Управа Відділу

АНАСТАЗІЯ МАГОМЕТ, членкиня УНДому — 316-ий Відділ УНС в Рочестері, Н. Й., померла несподівано 2 вересня 1967 р. Покійна, якраз рік тому стратила свого мужа, визначного Союзового діяча. До Т-ва належала від 1925 р. Була діяльною в Товаристві, стало учащала на збори та цікавилася усіми справами в Товаристві. З близької родини полишила сестру в Пукові, Рогатинського пов., Україна, де Покійна народилась, а також сестрінок і братанків. Померла на 73-му році життя. Похована на цвинтарі Holy Cepulchre Cemetery.
Вічна Їй Пам'ять!
Управа

Проф. **ІВАН СТОЧАНСЬКИЙ**, член Б-ва св. І. Хрестителя — 292 Відд. УНС в Дітройті, Миш., помер 9-го грудня 1967 р. Покійний нар. 7-го липня 1892 р. в с. Богатківці, пов. Тернопіль, Україна. Полишив у смутку дружину Оксану, брата Панька і сестру Анастазію в Україні, сина Володимира, 2 доньки Ірину і Анну, 8 внуків і правнука. Похорон відбувся 13 грудня 1967 р. з пох. заведення до церкви св. Миколая в Торонто, Канада, при участи рідні і приятелів. Поховано Покійного на цвинтарі Park Lawn, Toronto, Ont., Canada.
Вічна Йому Пам'ять!
Петро Федик

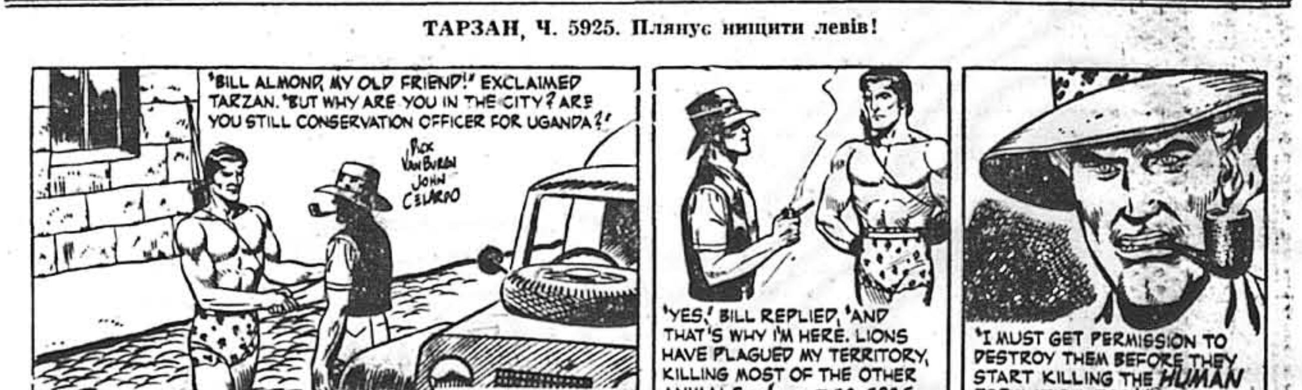
НИКОЛА ШУЛЬКА, довголітній член Б-ва Пресвятої Тройці — 320 Відд. УНСоюзу в Балтімор, Мд., помер 4 листопада 1967 р. на 60-му році життя. Покійний походив з с. Юзофівка, пов. Тернопіль, Зах. Україна. Полишив в смутку дружину Магдалину, 2 доньки та сина і 2 внуків. Похорон відбувся 8 листопада 1967 р. з похор. заведення при участи родини, приятелів та членів Відділу до укр. кат. церкви св. Михаїла, а відтак на цвинтар св. Михаїла.
Вічна Йому Пам'ять!
Ів. Малко, секр.

ПЕТРО ФЕДИШИН, член 370 Відд. УНС в Ню Гейвен, Конн., помер 5-го листопада 1967 р. на 81 р. життя. Покійний нар. в с. Орів, пов. Дрогобич, Зах. Україна. Молодим хлопцем приїхав до ЗДА та брав активну участь в українському житті. Належав до Т-ва Бандурист, до братських Товариств св. Арх. Михаїла, до Укр Січі а до УНСоюзу вступив в 1926 р. Був членом орг. св. Імени і парохіянином при церкві св. Арх. Михаїла в Ню Гейвені. Залишив в смутку дочку Павліну, зятя і 3 внуків, сестру Меланію Федишин. Похорон відбувся з похоронного заведення до церкви св. Арх. Михаїла, де відправлено Сл. Божу, а відтак при участи родини, приятелів і знайомих поховано на цвинтарі св. Лаврентія.
Вічна Йому Пам'ять!
В. Гіна, секр.

Д-р **АНДРІЙ РАСТАВЕЦЬКИЙ**, член Б-ва Пресвятої Тройці — 320 Відд. УНСоюзу в Балтімор, Мд., помер 16 листопада 1967 р. на 66 р. життя. Покійний народився в Куликові біля Львова, Зах. Україна. Був учасником Визвольних Змагань та довголітнім членом Екзекутиви УККА — Відд. Балтімор та членом інших укр. організацій у Балтімор. Полишив у смутку дружину Софію. Похорон відбувся 20 листопада 1967 р. з похоронного заведення при участи родини, ветеранів, приятелів та членів Відділу до укр. кат. церкви св. Михаїла, а відтак на цвинтар св. Михаїла.
Вічна Йому Пам'ять!
Ів. Малко, секр.

ДМИТРО КИКІШ, член Б-ва св. о. Николая — 106 Відд. УНС в Шикаго, Ілл., помер 24 листопада 1967 р. на 73 р. життя. Покійний нар. в с. Раковець, пов. Підгайці, Західна Україна. До ЗДА прибув 20 вересня 1951 р., а до УНС вступив 31-го грудня 1951 р. Покійний був тихої вдачі, щирий та жертвенний. Полишив в смутку дружину Анну, сина Івана, невістку Мирославу, 2 внучок Галю і Ірцю та 2 сестри на Україні. Похорн відбувся 27 листопада 1967 р. з пох. заведення до катедри св. о. Николая, а відтак на Вічний Спочинок на цвинтар св. о. Николая при участи родини, приятелів і знайомих та членів 106 Відділу УНС.
Вічна Йому Пам'ять!
Г. Дацьків, секр.

ТАРЗАН, Ч. 5925. Плянує нищити левів!

— Білл Алмонд, мій давній приятель! — вигукнув Тарзан. — Але чому ви з міcті? Чи ви і надалі займаєте пост урядовця в справах консервації в Уґанді?..

— Так! — відповів Білл. І саме тому я тут. Леви нищать мою територію, вбиваючи більшість інших тварин...

— Я мушу дістати дозвіл винищити їх, поки вони почнуть вбивати людей!